ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ PHILIPPE LÉGER

της 20ής Μαΐου 1999 *

1. Το Βασίλειο της Ισπανίας ζητεί, βάσει του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 230 ΕΚ), την ακύρωση της αποφάσεως 96/701/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Νοεμβρίου 1996, για τροποποίηση της αποφάσεως 96/311/ΕΚ σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών των κρατών μελών στο πλαίσιο των δαπανών που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα «Εγγυήσεων», για το οικονομικό έτος 1992, καθώς και για ορισμένες δαπάνες για το οικονομικό έτος 1993 [1].

2. Στο τμήμα του που αφορά το Βασίλειο της Ισπανίας, το παράρτημα της αποφάσεως 96/701 εκθέτει ότι δαπάνες ύψους 721 255 271 ισπανικών πεσετών (ESP) δεν αναγνωρίστηκαν από την Επιτροπή και επιβαρύνουν αυτό το κράτος μέλος επιπλέον των δαπανών που πιστοποιήθηκαν ήδη στην απόφαση 96/311/ΕΚ της Επιτροπής, της 10ης Απριλίου 1996, σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών των κρατών μελών στο πλαίσιο των δαπανών που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα «Εγγυήσεων», για το οικονομικό έτος 1992, καθώς και για ορισμένες δαπάνες για το οικονομικό έτος 1993 [2] όσον αφορά το οικονομικό έτος 1992.

3. Οι δαπάνες που αναφέρονται στο παράρτημα αντιστοιχούν στις ενισχύσεις για την κατανάλωση ελαιολάδου που καταβλήθηκαν από τις ισπανικές αρχές αχρεωστήτως, κατά την Επιτροπή, σε επιχειρήσεις συσκευασίας. Με την υπό κρίση προσφυγή επιδιώκεται η ακύρωση της αποφάσεως που έλαβε η Επιτροπή για τη μη απόδοση των δαπανών αυτών στο Βασίλειο της Ισπανίας.

I — Νομικό πλαίσιο

Α — *Η κοινοτική ρύθμιση*

1. Η κοινοτική ρύθμιση που αφορά την αγορά ελαιολάδου

Κανονισμός 136/66/ΕΟΚ

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

1 — ΕΕ L 323, σ. 26.

2 — ΕΕ 117, σ. 19.

4. Ο κανονισμός 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1966[3], όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1562/78 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1978[4], και με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2210/88 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 1988[5], ίδρυσε μια κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών.

5. Ο σκοπός της οργανώσεως αγοράς του ελαιολάδου είναι, αφενός, «η διατήρηση του επιπέδου καταναλώσεως του προϊόντος αυτού στην Κοινότητα, λαμβανομένου υπόψη του ανταγωνισμού των άλλων φυτικών ελαίων, και, αφετέρου, η εξασφάλιση στους παραγωγούς δικαίου εισοδήματος για την πραγματικά παραγόμενη ποσότητα ελαιολάδου»[6].

6. Το άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 136/66, όπως έχει τροποποιηθεί, ορίζει τα ακόλουθα:

«Όταν η ενδεικτική τιμή στην παραγωγή μειωμένη κατά την ενίσχυση στην παραγωγή, είναι μεγαλύτερη από την αντιπροσωπευτική τιμή της αγοράς για το ελαιόλαδο, χορηγείται ενίσχυση στην κατανάλωση για το ελαιόλαδο που έχει παραχθεί και έχει διατεθεί στην αγορά της Κοινότητας. Η ενίσχυση αυτή ισούται με τη διαφορά μεταξύ των δύο αυτών ποσών.»

Κανονισμός (ΕΟΚ) 3089/78

7. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 3089/78 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, θεσπίζει τους γενικούς κανόνες που αφορούν την ενίσχυση στην κατανάλωση του ελαιολάδου[7].

8. Κατά το άρθρο 1, του κανονισμού αυτού, η ενίσχυση στην κατανάλωση ελαιολάδου χορηγείται μόνο στα εγκεκριμένα συσκευαστήρια ελαιολάδου.

9. Δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού:

«Η έγκριση που αναφέρεται στο άρθρο 1 δίδεται από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μόνο σε επιχειρήσεις:

α) που έχουν μια ελάχιστη δυναμικότητα συσκευασίας που πρόκειται να καθορισθεί·

β) που ασκούν τις εργασίες συσκευασίας κατά τη διάρκεια μιας ελάχιστης περιόδου που πρόκειται να καθοριστεί·

3 — ΕΕ ειδ. έκδ. 03/002, σ. 33.
4 — ΕΕ ειδ. έκδ. 03/021, σ. 248.
5 — ΕΕ L 197, σ. 1.
6 — Πρώτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1562/78.
7 — ΕΕ ειδ. έκδ. 03/023, σ. 236.

γ) που τηρούν λογιστικά βιβλία σύμφωνα με τις διατάξεις που πρόκειται να θεσπισθούν·

και

δ) που αποδέχονται να υποβάλλονται σε κάθε έλεγχο που προβλέπεται στα πλαίσια της εφαρμογής του καθεστώτος ενισχύσεως.»

10. Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού: «η έγκριση που αναφέρεται στο άρθρο 2 ανακαλείται εάν, εκτός της περιπτώσεως ανωτέρας βίας, μία των προϋποθέσεων εγκρίσεως που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, δεν πληρούται πλέον». Επιπλέον, το άρθρο 3, παράγραφος 2, προβλέπει ότι: «Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος αποφασίζει την προσωρινή ανάκληση της εγκρίσεως για κάθε συσκευαστήριο που ζήτησε ενίσχυση για ποσότητα ελαιολάδου μεγαλύτερη από εκείνη για την οποία έχει αναγνωρισθεί το δικαίωμα ενισχύσεως».

11. Το άρθρο 5 ορίζει ότι: «Το δικαίωμα ενισχύσεως στην κατανάλωση αποκτάται τη στιγμή που το ελαιόλαδο εξέρχεται από το συσκευαστήριο σε μία συσκευασία που ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές του άρθρου 4, παράγραφος 1, περίπτωση β΄» [8].

8 — Η διάταξη αυτή αναφέρεται στο ελαιόλαδο που παράγεται εντός της Κοινότητας, έχει συσκευασθεί σε άμεσες συσκευασίες μεγίστου καθαρού περιεχομένου το οποίο καθορίζεται και φέρει αριθμό μητρώου.

12. Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1: «Η ενίσχυση χορηγείται κατόπιν αιτήσεως που υποβάλλεται από τον ενδιαφερόμενο στο κράτος μέλος στο οποίο έχει συσκευασθεί το ελαιόλαδο σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, περίπτωση β΄».

13. Δυνάμει του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο: «Τα κράτη μέλη καθιερώνουν ένα σύστημα ελέγχου, το οποίο εγγυάται ότι το προϊόν για το οποίο έχει ζητηθεί η ενίσχυση εκπληρώνει τους όρους για τη χορήγηση της ενισχύσεως.»

14. Κατά το άρθρο 7, δεύτερο εδάφιο: «Με τον έλεγχο αυτό πρέπει κυρίως να εξακριβώνεται αν η ποσότητα του ελαιολάδου για την οποία ζητείται η ενίσχυση αντιστοιχεί:

α) στην ποσότητα ελαιολάδου κοινοτικής καταγωγής και έχει εισαχθεί στο συσκευαστήριο·

β) στην ποσότητα ελαιολάδου κοινοτικής καταγωγής που έχει εξαχθεί από την επιχείρηση, αφού έχει συσκευασθεί, σύμφωνα με τις προδιαγραφές του άρθρου 4, παράγραφος 1, περίπτωση β΄ και έχει τεθεί στην αγορά εντός της Κοινότητος».

15. Κατά το άρθρο 8 του κανονισμού 3089/78:

«Η ενίσχυση καταβάλλεται, όταν ο οργανισμός ελέγχου που έχει ορισθεί από το κράτος μέλος, όπου πραγματοποιείται η συσκευασία διεπίστωσε την τήρηση των όρων για την χορήγηση της ενισχύσεως.

Εντούτοις, η ενίσχυση δύναται να προκαταβάλλεται κατά την υποβολή της αιτήσεως ενισχύσεως, υπό τον όρο ότι παρέχεται επαρκής ασφάλεια.»

Κανονισμός (ΕΟΚ) 2677/85

16. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2677/85 της Επιτροπής, της 24ης Σεπτεμβρίου 1985, προβλέπει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος ενισχύσεως στην κατανάλωση για το ελαιόλαδο [9].

17. Ο κανονισμός αυτός έχει τροποποιηθεί, μεταξύ άλλων, από τους κανονισμούς (ΕΟΚ) 571/91 της Επιτροπής, της 8ης Μαρτίου 1991 [10], και (ΕΟΚ) 1008/92 της Επιτροπής, της 23ης Απριλίου 1992 [11], προς τον σκοπό ενισχύσεως της αποτελεσματικότητας των ελέγχων.

18. Κατά το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2677/85, όπως έχει κατά τα ανωτέρω τροποποιηθεί (στο εξής: κανονισμός 2677/85): «Για την έγκριση που αναφέρεται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3089/78, κάθε επιχείρηση συσκευασίας πρέπει να έχει δυναμικότητα συσκευασίας τουλάχιστον ίση με έξι τόνους λαδιού ανά ημέρα εργασίας οκτώ ωρών».

19. Δυνάμει του άρθρου 2, έκτο εδάφιο, πρώτη περίοδος, του κανονισμού αυτού: «Προτού χορηγήσουν την έγκριση, οι αρμόδιες αρχές, του κράτους μέλους επαληθεύουν επί τόπου τις εγκαταστάσεις και την ικανότητα συσκευασίας της επιχείρησης που έχει υποβάλει αίτηση».

20. Από το άρθρο 3, πρώτο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού προκύπτει ότι κάθε επιχείρηση συσκευασίας τηρεί, από την ημερομηνία εγκρίσεώς της, λογιστική, που χαρακτηρίζεται απ' αυτή τη διάταξη ως καθημερινή «λογιστική αποθήκης», η οποία περιλαμβάνει ορισμένες υποχρεωτικές ενδείξεις, ιδίως για τα αποθέματα ελαιολάδου, την ποσότητα και την ποιότητα του ελαιολάδου που εισέρχεται στην επιχείρηση, του ελαιολάδου που έχει συσκευασθεί και του ελαιολάδου που έχει εξέλθει από την επιχείρηση, τον αριθμό των συσκευασιών που έχουν εισέλθει στην επιχείρηση και αυτών που χρησιμοποιήθηκαν, τους αριθμούς των τιμολογίων αγοράς των παρτίδων ελαιολάδου και των συσκευασιών που εισήλθαν στην επιχείρηση καθώς και των τιμολογίων πωλήσεως των παρτίδων ελαιολάδου και για τη διακίνηση των λαδιών στο εσωτερικό της εγκαταστάσεως της επιχειρήσεως και μεταξύ της εγκαταστάσεως αυτής και του τόπου αποθηκεύσεως.

9 — ΕΕ L 254, σ. 5.
10 — ΕΕ L 63, σ. 19.
11 — ΕΕ L 106, σ. 12.

21. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 5, παράγραφος 1, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, τα κράτη μέλη εξακριβώνουν με δειγματοληψία ότι το ελαιόλαδο που είναι συσκευασμένο σε άμεση συσκευασία ανταποκρίνεται σ' έναν από τους ορισμούς που αναφέρονται στον κανονισμό 3089/78. Προς τον σκοπό αυτόν ο οργανισμός ελέγχου, τουλάχιστον μία φορά ανά περίοδο εμπορίας, προβαίνει, σε κάθε εγκεκριμένη επιχείρηση, στη δειγματοληψία τουλάχιστον ενός τύπου συσκευασμένου λαδιού που υπάρχει στην εγκατάσταση της επιχειρήσεως όπου πραγματοποιήθηκε η συσκευασία ή σε κάθε χώρο εναποθέσεως κατά την έννοια της εφαρμοστέας ρυθμίσεως.

22. Το άρθρο 5, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, ορίζει τα ακόλουθα:

«Όταν η αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους διαπιστώνει ότι το εν λόγω ελαιόλαδο δεν ανταποκρίνεται σε ένα από τους όρους που αναφέρεται στην παράγραφο 1, λόγω μειγμάτων ή άλλων χημικών διαδικασιών που αποσκοπούν στο να επωφεληθεί της ενισχύσεως στην κατανάλωση έναν ελαιόλαδο που δεν θα είχε αυτό το δικαίωμα, αφαιρεί αμέσως την έγκριση της επιχειρήσεως για περίοδο που φθάνει μέχρι πέντε έτη, λαμβάνοντας υπόψη τη σοβαρότητα της παραβάσεως, με την επιφύλαξη άλλων ενδεχομένων κυρώσεων. Επιπλέον, η εν λόγω επιχείρηση υποχρεούται να καταβάλει στο κράτος μέλος ποσό ίσο με το διπλάσιο εκείνο της ενισχύσεως που έχει ζητηθεί κατά τη διάρκεια ενός των μηνών που έπονται εκείνου της δειγματοληψίας. Το εισπραττόμενο ποσό από το κράτος μέλος αφαιρείται από τις δαπάνες του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων από τις υπηρεσίες ή οργανισμούς πληρωμής των κρατών μελών.»

23. Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο: «Όταν διαπιστωθούν άλλες ανωμαλίες εκτός από εκείνες που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο, αυτές γνωστοποιούνται αμέσως στον αρμόδιο οργανισμό σε κάθε περίπτωση».

24. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 6 του ίδιου κανονισμού, το ελαιόλαδο, για να τύχει της ενισχύσεως, πρέπει να είναι συσκευασμένο σε άμεση συσκευασία καθαρού περιεχομένου που δεν υπερβαίνει τα πέντε λίτρα η οποία φέρει σύστημα σφραγίσματος που δεν επανακτάται και έναν αριθμό αναγνωρίσεως.

25. Το άρθρο 12 του κανονισμού αυτού διευκρινίζει τη φύση των ελέγχων στους οποίους τα κράτη μέλη μπορούν ή πρέπει να προβαίνουν εντός των επιχειρήσεων συσκευασίας. Το άρθρο 12, παράγραφος 1, προβλέπει τα ακόλουθα:

«Για τους ελέγχους που αναφέρονται στο άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3089/78, τα κράτη μέλη προβαίνουν στην επαλήθευση της λογιστικής αποθήκης όλων των εγκεκριμένων επιχειρήσεων. Επαληθεύουν επίσης δειγματοληπτικά τα δικαιολογητικά χρηματοοικονομικού περιεχομένου των πράξεων που πραγματοποιήθηκαν από τις επιχειρήσεις αυτές. Στα πλαίσια των ελέγχων αυτών πρέπει να πραγματοποιείται επίσκεψη σε κάθε επιχείρηση μία τουλάχιστον φορά για κάθε περίοδο. Οι επαληθεύσεις

αυτές αφορούν επίσης σημαντικό ποσοστό των αιτήσεων ενίσχυσης κάθε επιχείρησης (...)

(...)

Κατά τις επισκέψεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, τα κράτη μέλη επαληθεύουν την αντιστοιχία μεταξύ:

— των συνολικών ποσοτήτων λαδιού χύμα και συσκευασμένου, καθώς και των κενών συσκευασιών που βρίσκονται όντως μέσα στον περίβολο της επιχείρησης και στους χώρους εναποθήκευσής της κατά την έννοια [του παρόντος κανονισμού]

και

— των στοιχείων τα οποία απορρέουν από τη λογιστική αποθήκης.

Σε περίπτωση αμφιβολιών ως προς την ακρίβεια των στοιχείων που εμφαίνονται στην αίτηση ενισχύσεως, τα κράτη μέλη επαληθεύουν επίσης την οικονομική λογιστική των εγκεκριμένων επιχειρήσεων.

Εξάλλου, το κράτος μέλος μπορεί να προβεί σε αιφνιδίους ελέγχους των επιχειρήσεων της ιδίας φύσεως με εκείνους που αναφέρονται ανωτέρω.

Για όσες εγκεκριμένες επιχειρήσεις πραγματοποιούν τη συσκευασία ελαιολάδου και σπορέλαιου, ο έλεγχος που προβλέπεται στο παρόν άρθρο μπορεί να επεκταθεί στη λογιστική αποθήκης και στην οικονομική λογιστική που έχουν σχέση με τη δραστηριότητα συσκευασίας λαδιών άλλων εκτός από το ελαιόλαδο.

Ως οριζόντιο έλεγχο και ιδίως σε περίπτωση αμφιβολιών όσον αφορά την ακρίβεια των στοιχείων που αναφέρονται στις αιτήσεις ενίσχυσης, το κράτος μέλος πραγματοποιεί τακτικά συμπληρωματικούς ελέγχους μεταξύ των προμηθευτών πρώτων υλών και υλικού συσκευασίας, καθώς και των οικονομικών παραγόντων στους οποίους παραδίδεται το συσκευασμένο λάδι.

(...)»

26. Κατά το άρθρο 12, παράγραφος 6: «Όταν διαπιστώνεται με απόφαση της αρμόδιας αρχής ότι η αίτηση ενίσχυσης αφορά ποσότητα μεγαλύτερη από εκείνη για την οποία είχε αναγνωριστεί το δικαίωμα της ενίσχυσης, το κράτος μέλος ανακαλεί αμέσως την έγκριση για περίοδο ενός έως πέντε ετών ανάλογα με τη σοβαρότητα της παράβασης,

με την επιφύλαξη άλλων ενδεχομένων κυρώσεων».

2. Η κοινοτική ρύθμιση που αφορά τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής

27. Δυνάμει του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970, περί χρηματοδοτήσεως της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής [12], το τμήμα «Εγγυήσεων» του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων χρηματοδοτεί τις παρεμβάσεις για τη ρύθμιση των γεωργικών αγορών.

28. Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του νομοθετήματος αυτού προβλέπει ότι χρηματοδοτούνται οι παρεμβάσεις που προορίζονται για τη ρύθμιση των γεωργικών αγορών και που επιχειρούνται σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως των γεωργικών αγορών.

29. Το άρθρο 8, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να εξασφαλίζουν την πραγματοποίηση και το νομότυπο των χρηματοδοτουμένων από το ΕΓΤΠΕ πράξεων, να προλαμβάνουν και διώκουν τις ανωμαλίες και να ανακτούν τα απολεσθέντα εξ αιτίας ανωμαλιών ή αμελειών ποσά. Το άρθρο 8, παράγραφος 2, ορίζει ότι οι οικονομικές συνέπειες των ανωμαλιών ή αμελειών που είναι καταλογιστέες στα διοικητικά όργανα ή οργανισμούς των κρατών μελών δεν αναλαμβάνονται από την Κοινότητα.

30. Δυνάμει του άρθρου 9 του κανονισμού αυτού, η Επιτροπή μπορεί να προβαίνει σε ελέγχους στο πλαίσιο της διαχειρίσεως της κοινοτικής χρηματοδοτήσεως, συμπεριλαμβανομένων των επιτοπίων ελέγχων. Οι εντεταλμένοι από την Επιτροπή για τους επιτοπίους ελέγχους υπάλληλοι έχουν δικαίωμα ελέγχου των βιβλίων και κάθε άλλου εγγράφου, που έχει σχέση με τις δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το ΕΓΤΠΕ. Μπορούν ιδίως να ελέγχουν: το σύμφωνο της διοικητικής πρακτικής προς τους κοινοτικούς κανόνες, την ύπαρξη των αναγκαίων δικαιολογητικών εγγράφων και τη συμφωνία τους με τις χρηματοδοτούμενες από το ΕΓΤΠΕ πράξεις και τους όρους υπό τους οποίους διενεργούνται και ελέγχονται οι πράξεις που χρηματοδοτούνται από το ΕΓΤΠΕ.

Β — *Το σύστημα ελέγχου που θεσπίστηκε από το Βασίλειο της Ισπανίας*

31. Το ισπανικό σύστημα ελέγχου ανατέθηκε σε δύο οργανισμούς.

12 — ΕΕ ειδ. έκδ. 03/005, σ. 93.

Το Servicio Nacional de Productos Agrarios [13], το οποίο είναι επιφορτισμένο:

— με τη χορήγηση εγκρίσεως στις δικαιούχους επιχειρήσεις·

— με τη διενέργεια της άμεσης πληρωμής των ενισχύσεων καθώς και των προκαταβολών, με την επιφύλαξη της παροχής της ασφάλειας·

— με την επιβολή ενδεχομένων κυρώσεων.

Το Agencia para el Aceite de Oliva [14] το οποίο προβαίνει στους ελέγχους που επιβάλλει η κοινοτική ρύθμιση.

II — Τα περιστατικά

32. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής προέβησαν, προς τον σκοπό εκκαθαρίσεως των λογαριασμών για το οικονομικό έτος 1992, σε δύο επιθεωρήσεις στην Ισπανία, στο Γραφείο, στις 30 Σεπτεμβρίου 1993 και την 1η Οκτωβρίου 1993 και κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της 14ης και 18ης Μαρτίου 1994, προκειμένου να αξιολογήσουν τις διαδικασίες που εφαρμόζονται για τον έλεγχο της ενισχύσεως στην κατανάλωση ελαιολάδου, σύμφωνα με το άρθρο 9, του κανονισμού 729/70.

33. Κατά την έκθεση ελέγχου της 31ης Μαΐου 1994 [15], της οποίας περίληψη διαβιβάστηκε στις ισπανικές αρχές με έγγραφο της 7ης Σεπτεμβρίου 1994, οι επιθεωρήσεις αυτές αποκάλυψαν σοβαρά κενά.

34. Το σύστημα που εγκαθίδρυσαν οι αρχές αυτές προέβλεπε ότι ο έλεγχος των επιχειρήσεων πραγματοποιείται στους χώρους του Γραφείου στη Μαδρίτη, βάσει απλού ελέγχου εγγράφων, συνοδευομένου με ετήσια επίσκεψη για επιτόπιον έλεγχο. Διαπιστώθηκαν σημαντικά κενά στην τήρηση των προβλεπομένων κατά νόμο λογιστικών καταστίχων, μάλιστα δε, σε ορισμένες περιπτώσεις, πλήρης έλλειψη λογιστικής, χωρίς αυτό να αναφέρεται στα συμπεράσματα των ισπανικών εκθέσεων ελέγχου. Οι επιβληθείσες κυρώσεις, επιπλέον, δεν ήταν αντίστοιχες προς τη σοβαρότητα των περιστατικών.

35. Κατά τη διάρκεια των επιθεωρήσεων αυτών, οι υπηρεσίες του ΕΓΤΠΕ προέβησαν εκ νέου σε έλεγχο, δειγματοληπτικώς, 27

13 — Εθνική Υπηρεσία Γεωργικών Προϊόντων (στο εξής: SENPA).

14 — Γραφείο για το ελαιόλαδο (στο εξής: Γραφείο).

15 — Παράρτημα Ι του υπομνήματος αντικρούσεως.

φακέλων διαφόρων επιχειρήσεων. Από τα τελικά συμπεράσματα που συνήφθησαν από τους ελέγχους αυτούς προκύπτει:

— αδυναμία πραγματοποιήσεως ουσιαστικού ελέγχου των εισόδων στην αποθεματοποίηση και των εξόδων απ' αυτήν όσον αφορά τις ακόλουθες επιχειρήσεις: Hispanoliva, Martínez Henarejos, Cooperativa Virgen C. Santa, Lorenzo Sandúa, Fernández y Ruiz de Aguilar, Cooperativa Jesús de la Cañada, Hijos de Joaquín Seguí, Cooperativa Uteco Jaén, Camar και Rodríguez Sevillano, και η αναντιστοιχία των αποθεμάτων όσον αφορά τις ακόλουθες επιχειρήσεις: Uteco Jaén, Cooperativa Virgen C. Santa, Fco. J. Sánchez Fernández και Aragonesa del Aceite de Oliva·

— γενική έλλειψη λογιστικών εγγράφων στις ακόλουθες επιχειρήσεις: Sagarra Bascompte, Amador Rodríguez, Lorenzo Sandúa, Hurtado Tenorio, Fco. J. Sánchez Fernández, Camar, Olivar de Segura, Aragonesa del Aceite και Emiliano Vivas.

36. Η Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τη γενική της διεύθυνση γεωργίας, γνωστοποίησε, στη συνέχεια, στις ισπανικές αρχές, στις 22 Σεπτεμβρίου 1994, τα συμπεράσματά της για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ τμήμα «Εγγυήσεων», όσον αφορά το οικονομικό έτος 1992 για τον τομέα του ελαιολάδου, πληροφορώντας τες ότι το ΕΓΤΠΕ προέτεινε, «ενόψει του συνόλου των αδυναμιών που διαπιστώθηκαν στη διαχείριση του μέτρου», διόρθωση ίση προς το 50 % του συνολικού ποσού της ενισχύσεως στην κατανάλωση για το ελαιόλαδο που οφειλόταν στο Βασίλειο της Ισπανίας, ήτοι 15 447 431 500 ESP.

37. Στις 17 Οκτωβρίου 1994, το Γραφείο απηύθυνε στον Γενικό Διευθυντή του ΕΓΤΠΕ ένα έγγραφο με το οποίο απαντούσε στις παρατηρήσεις που διατυπώνονταν στην έκθεση ελέγχου της 31ης Μαΐου 1994.

38. Μεταξύ των ισπανικών αρχών και της Επιτροπής διεξήχθη εκτεταμένη αλληλογραφία και πραγματοποιήθηκαν δύο διμερείς συναντήσεις για την υπόθεση αυτή, η μία στις Βρυξέλλες, στις 25 Οκτωβρίου 1994, και η άλλη στη Μαδρίτη, στις 14 Ιανουαρίου 1995.

39. Κατόπιν των πολλαπλών αυτών επαφών, η Επιτροπή προέτεινε στις ισπανικές αρχές, με έγγραφο της 13ης Ιουνίου 1995, να αντικαταστήσει τη χρηματοοικονομική διόρθωση που αποτιμήθηκε κατ' αποκοπήν με μία διόρθωση, ύψους 721 255 271 ESP, περιοριζόμενη στους 27 φακέλους που είχαν ελεγχθεί άμεσα από τους επιθεωρητές του ΕΓΤΠΕ.

40. Κατά την Επιτροπή, η χρηματοοικονομική διόρθωση ανά ατομικό φάκελο περιορίστηκε στους φακέλους για τους οποίους είχε σαφώς αποδειχθεί ότι είτε συνέτρεχαν οι

προϋποθέσεις ανακλήσεως της εγκρίσεως είτε οι ελλείψεις της λογιστικής και της εισόδου στην αποθεματοποίηση ή της εξόδου από την αποθεματοποίηση είτε άλλοι λόγοι εμπόδιζαν τις αρχές του Γραφείου να προβούν σε αποτελεσματικούς ελέγχους.

41. Κατά συνέπεια, οι διαπιστώσεις που έγιναν σε τέσσερις από τις επιχειρήσεις αυτές δικαιολογούσαν χρηματοοικονομική διόρθωση ίση προς το 100 % της χορηγηθείσας ενισχύσεως, ενώ αυτές που αφορούσαν εννέα άλλες επιχειρήσεις συνεπείγοντο χρηματοοικονομική διόρθωση 10 % επί της ενισχύσεως αυτής.

42. Στις 10 Ιουλίου 1995, η Επιτροπή κοινοποίησε επισήμως στο Βασίλειο της Ισπανίας τα συμπεράσματά της σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα «Εγγυήσεων», για το οικονομικό έτος 1992.

43. Οι ισπανικές αρχές, διαφωνώντας με το μέρος των συμπερασμάτων που αφορά την ενίσχυση στην κατανάλωση για το ελαιόλαδο, ζήτησαν την παρέμβαση του συμβιβαστικού οργάνου που έχει συσταθεί με την απόφαση 94/442/ΕΚ [16].

16 — Απόφαση της Επιτροπής, της 1ης Ιουλίου 1994, σχετικά με τη θέσπιση διαδικασίας συμβιβασμού στο πλαίσιο της εκκαθάρισης των λογαριασμών του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, (ΕΓΤΠΕ), τμήμα «Εγγυήσεων», (ΕΕ L 182, σ. 45).

44. Το όργανο αυτό διατύπωσε τα συμπεράσματά του στις 5 Δεκεμβρίου 1995. Το σημείο 7 των συμπερασμάτων αυτών έχει ως εξής:

«Το Όργανο αντιλαμβάνεται σαφώς τόσο τις ανησυχίες της Επιτροπής όσο και την αμηχανία των ισπανικών αρχών. Δεν μπορεί, αφενός, να αγνοήσει τις αδυναμίες που διαπιστώθηκαν ως προς ορισμένες επιχειρήσεις βάσει εγγράφων που παρέσχε το [Γραφείο] και, αφετέρου, οφείλει να διαπιστώσει κάποια ανακολουθία στη στάση της Επιτροπής ως προς τη συναγωγή από το γεγονός αυτό των αναγκαίων χρηματοοικονομικών συνεπειών. Το Όργανο διερωτάται ιδίως ως προς την ορθότητα της προσεγγίσεως που συνίσταται στο να ληφθεί ως βάση ένας περιορισμένος αριθμός διαθέσιμων στο [Γραφείο] φακέλων και στο να γίνουν τελικώς διορθώσεις κατά 10 %, ή 100 %.

Καλεί τις υπηρεσίες της Επιτροπής να επανεξετάσουν μαζί με τις ισπανικές αρχές τη δυνατότητα είτε να εξειδικευθούν περαιτέρω οι συντελεστές διορθώσεως ανάλογα με κάθε συγκεκριμένη επιχείρηση είτε να αντικατασταθεί η πρότασή τους για χρηματοοικονομική διόρθωση με μία κατ' αποκοπή διόρθωση κατά 2 % των συνολικών δαπανών του μέτρου κατά το 1992» [17].

45. Απαντώντας στην πρόσκληση αυτή, οι ισπανικές αρχές ζήτησαν από τον Γενικό Διευθυντή ΕΓΤΠΕ, με έγγραφο της 27ης Δεκεμβρίου 1995, να αποδεχθεί την πρόταση του συμβιβαστικού οργάνου για τη μείωση

17 — Παράρτημα VIII της προσφυγής ακυρώσεως.

του ποσοστού των διορθώσεων σε λογικό επίπεδο λαμβάνοντας υπόψη τα σφάλματα, που χαρακτηρίστηκαν ασήμαντα από την ισπανική διοίκηση, τα οποία κατέστη δυνατόν να διαπιστωθούν σε κάθε περίπτωση.

46. Με την απάντησή της της 18ης Ιανουαρίου 1996, η Επιτροπή γνωστοποίησε στις ισπανικές αρχές και στον πρόεδρο του συμβιβαστικού οργάνου ότι «δεν μπορεί να λάβει υπόψη την πρόταση του συμβιβαστικού οργάνου που συνίσταται είτε στην εξατομίκευση και περαιτέρω εξειδίκευση των συντελεστών διορθώσεως ανάλογα με κάθε θιγομένη επιχείρηση (γεγονός που δεν αμφισβητείται από τις ισπανικές αρχές), είτε στην αντικατάσταση της προτάσεώς της για διόρθωση με γενική διόρθωση 2 % επί του συνόλου των δαπανών του 1992 (ενδεχόμενο που ήδη εξετάστηκε με τις ισπανικές αρχές και το οποίο απορρίφθηκε από αυτές)» [18].

47. Στις 20 Νοεμβρίου 1996, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 96/701, που επιβάλλει τη χρηματοοικονομική διόρθωση των 721 255 271 ESP, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της υπό κρίση προσφυγής.

III — Επί της προσφυγής

48. Προς στήριξη της προσφυγής του ακυρώσεως το Βασίλειο της Ισπανίας προβάλλει δύο λόγους. Ο πρώτος αντλείται από την παράβαση των κανόνων που αφορούν την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών και των κανόνων που αφορούν τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής. Ο δεύτερος λόγος στηρίζεται στην παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Η Ισπανική Κυβέρνηση ζητεί επιπλέον να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

49. Η Επιτροπή ζητεί να απορριφθεί η προσφυγή και να καταδικαστεί το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Α — Επί του λόγου που αντλείται από την παράβαση των κανόνων που αφορούν, αφενός, την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών και, αφετέρου, τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής

50. Το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζει ότι το ΕΓΤΠΕ υπέχει υποχρέωση χρηματοδοτήσεως, διότι οι επιχειρήσεις που δικαιούνται την ενίσχυση και οι ισπανικές αρχές τήρησαν του κοινοτικούς κανόνες που έχουν εφαρμογή στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως των γεωργικών αγορών, σύμφωνα με το άρθρο 3, του κανονισμού 729/70.

51. Το Βασίλειο της Ισπανίας αναλύει, έναν προς έναν, και τους δεκατρείς φακέλους στους οποίους στηρίχθηκε η Επιτροπή για να λάβει την απόφασή της και συμπεραίνει ότι δεν υφίστανται πλημμέλειες που δικαιολογούν τις επίδικες χρηματοοικονομικές διορθώσεις.

18 — Σημείο 15, παράγραφος 2, του υπομνήματος αντικρούσεως της Επιτροπής.

52. Κατά συνέπεια, η Ισπανική Κυβέρνηση θεωρεί ότι η άρνηση χρηματοδοτήσεως που αντέταξε η Επιτροπή συνιστά παραβίαση του κοινοτικού δικαίου.

53. Η Επιτροπή προβάλλει ότι οι κατά περίπτωση ισχυρισμοί που βάλλουν κατά της αποφάσεώς της όχι μόνο δεν επιτυγχάνουν να αποδείξουν την πλάνη εκτιμήσεως που της αποδίδει το προσφεύγον, αλλά, αντιθέτως, καθιστούν δυνατό να διαπιστωθεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας παραδέχθηκε τις ανεπάρκειες και πλημμέλειες που του προσάπτονται και οι οποίες αφορούν κυρίως τον έλεγχο των ληπτών των ενισχύσεων.

54. Η Επιτροπή εκθέτει ότι με την απόφαση της 96/701 προέβη απλώς σε ουσιώδη μείωση της διορθώσεως που προτάθηκε αρχικά από το Βασίλειο της Ισπανίας, με τη μετάβαση από ένα σύστημα διορθώσεως με κατ' αποκοπήν συντελεστή σε ένα σύστημα στηριζόμενο στη δειγματολειπτική εξέταση φακέλων. Δεκατρείς από τους είκοσι επτά αυτούς φακέλους ξεχωρίστηκαν λόγω του συνεχούς των διαπιστωθεισών πλημμελειών.

55. Η Επιτροπή θεωρεί σκόπιμο να υπενθυμίσει ότι τήρησε ευλαβώς την κοινοτική νομοθεσία, ιδίως όσον αφορά τις τέσσερις επιχειρήσεις στις οποίες εφαρμόστηκε διόρθωση σε ποσοστό 100 %. Κατά αυτήν, πρόκειται για τις ακόλουθες εξαιρετικά σοβαρές περιπτώσεις:

— η ενίσχυση καταβλήθηκε αχρεωστήτως, διότι δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις χορηγήσεως και, επιπλέον, υφίστατο υπόνοια δολίας χρησιμοποιήσεως δελτίων παραδόσεως και τιμολογίων της επιχειρήσεως (Lorenzo Sandúa)·

— η ενίσχυση ζητήθηκε από την επιχείρηση για ποσότητα ανώτερη απ' αυτήν που μπορούσε να παρουσιάσει, διαπιστώθηκαν δε και άλλες παρατυπίες όσον αφορά τη λογιστική αποθήκης (Olivar de Segura y Agroalimentaria Minerva)·

— τα χημικά συμπεράσματα κατέδειξαν τη μη επιτρεπόμενη παρουσία 0,5 ppm τριχλωραιθυλενίου, διαπιστώθηκαν δε και άλλες σοβαρές παρατυπίες (Hurtado Tenorio).

56. Η Επιτροπή θεωρεί ότι είναι περιττό να αναλυθεί ξεχωριστά κάθε ένας από τους φακέλους για τους οποίους επιβλήθηκε χρηματοοικονομική διόρθωση 10 %, δεδομένου ότι αυτοί εξετάστηκαν λεπτομερώς στην τελική έκθεση και περιγράφονται από το προσφεύγον.

57. Προσθέτει ότι ούτε η έκθεση των περιστατικών ούτε οι διευκρινίσεις που παρέσχε το Βασίλειο της Ισπανίας ούτε τα έγγραφα που συνοδεύουν ως παραρτήματα το δικόγραφο της προσφυγής αποδεικνύουν ότι δεν διαπράχθηκαν παρατυπίες λογιστικής φύσεως τόσο ως προς τα αποθέματα και τις πράξεις εισόδου και εξόδου όσο και ως προς τις προϋποθέσεις λογιστικής και χρηματοοικονομικής διαφάνειας των εν λόγω επιχειρήσεων.

58. Κατά την Επιτροπή, η απόφαση 96/701 είναι επομένως σύμφωνη ως προς όλα τα σημεία προς την εφαρμοστέα κοινοτική ρύθμιση.

59. Το Βασίλειο της Ισπανίας απαντά ότι η επιχειρηματολογία του επιρρωννύεται από την προσκόμιση των αποδεικτικών εγγράφων τα οποία η Επιτροπή δεν απέρριψε ένα προς ένα. Η Επιτροπή περιορίστηκε να απορρίψει γενικώς τα επιχειρήματα που διατύπωσε το προσφεύγον χωρίς να δικαιολογήσει τη σοβαρή αμφιβολία που είχε όσον αφορά τα αριθμητικά στοιχεία που ανακοίνωσαν οι εθνικές αρχές.

60. Πριν εξετασθούν τα προβαλλόμενα από την Ισπανική Κυβέρνηση στοιχεία προς στήριξη της προσφυγής της, πρέπει να υπομνησθούν οι σχετικοί με το βάρος της αποδείξεως εφαρμοστέοι κανόνες.

1. Επί του βάρους αποδείξεως

61. Η Επιτροπή προβάλλει ότι, στις διαφορές που αφορούν τις αποφάσεις της στον τομέα της εκκαθαρίσεως των δαπανών το ΕΓΤΠΕ δεν οφείλει, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, να αποδείξει διεξοδικώς το μη σύνομο των στοιχείων που της διαβιβάζονται, αλλ' αρκεί να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία για τη σοβαρή και εύλογη αμφιβολία που έχει έναντι των αριθμητικών στοιχείων που ανακοινώνονται από τις εθνικές διοικήσεις.

62. Αντιθέτως, το Βασίλειο της Ισπανίας θεωρεί ότι, κατά την πάγια νομολογία, εναπόκειται στην Επιτροπή να αποδείξει την ύπαρξη παραβάσεως των κανόνων της κοινής οργανώσεως των γεωργικών αγορών.

63. Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το Δικαστήριο, «στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών χρηματοδοτούνται από το ΕΓΤΠΕ "μόνον οι επιστροφές που χορηγούνται και οι παρεμβάσεις που διενεργούνται" σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες» [19].

64. Συναφώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι «στην Επιτροπή απόκειται να αποδείξει την

19 — Απόφαση της 24ης Μαρτίου 1988, 347/85, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής (Συλλογή 1988, σ. 1749, σκέψη 11). Βλ., πρόσφατα, π.χ., την απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 1998, C-242/96, Ιταλία κατά Επιτροπής (Συλλογή 1998, σ. I-5863, σκέψη 58).

παραβίαση των κανόνων της κοινής οργανώσεως των γεωργικών αγορών (...). Κατά συνέπεια, η Επιτροπή υποχρεούται να δικαιολογεί την απόφασή της με την οποία διαπιστώνει την έλλειψη ελέγχου ή το ανεπαρκές των θεσπισθέντων από τα οικεία κράτη μέλη ελέγχων (...)» [20]. Κατά συνέπεια, το κράτος μέλος «δεν μπορεί να αποδυναμώσει τις διαπιστώσεις της Επιτροπής με απλούς ισχυρισμούς που δεν ενισχύονται με στοιχεία ικανά να αποδείξουν την ύπαρξη ενός αξιόπιστου και ευρύθμως λειτουργούντος συστήματος ελέγχου. Αν το κράτος μέλος δεν κατορθώσει να αποδείξει ότι οι διαπιστώσεις της Επιτροπής δεν ευσταθούν, οι διαπιστώσεις αυτές αποτελούν στοιχεία ικανά να γεννήσουν σοβαρές αμφιβολίες όσον αφορά τη θέσπιση ενός κατάλληλου αποτελεσματικού συνόλου μέτρων εποπτείας και ελέγχου (...)» [21].

65. Επομένως, η Επιτροπή πρέπει να προσκομίσει την απόδειξη για την ύπαρξη αντιθέτων προς την κοινοτική ρύθμιση γεγονότων τα οποία το σύστημα ελέγχου που θεσπίστηκε από το οικείο κράτος μέλος δεν κατέστησε δυνατό να διαπιστωθούν ή να αποτελέσουν το αντικείμενο επιβολής κυρώσεων. Το κράτος αυτό οφείλει τότε να αποδείξει είτε ότι τα γεγονότα που διαπίστωσε η Επιτροπή δεν συνιστούν παράβαση της κοινοτικής ρυθμίσεως είτε ότι το σύστημά του ελέγχου δεν είναι ελαττωματικό. Εάν δεν το κατορθώσει, είναι δυνατόν να συναχθεί λογικώς ότι οι παρατυπίες αυτές αρκούν για να αποδειχθεί το ελαττωματικό του συστήματος ελέγχου του κράτους μέλους, πράγμα που δικαιολογεί την χρηματοοικονομική διόρθωση που εφαρμόστηκε κατά την εκκαθάριση των λογαριασμών.

66. Πρέπει, σύμφωνα με τις αρχές αυτές, να εξεταστούν τα αποδεικτικά στοιχεία που συνέλεξε η Επιτροπή κατόπιν των ελέγχων του ΕΓΤΠΕ, τα οποία αποτέλεσαν την αφορμή για τη χρηματοοικονομική διόρθωση, καθώς και τα στοιχεία που επικαλείται το Βασίλειο της Ισπανίας προς στήριξη της προσφυγής του.

2. Επί της υπάρξεως παραβάσεων της κοινοτικής ρυθμίσεως

67. Κατά την Επιτροπή, η αποστολή ελέγχου του ΕΓΤΠΕ είχε ως σκοπό την εκτίμηση των εργασιών του Γραφείου στον τομέα της ενισχύσεως στην κατανάλωση. Από τον Δεκέμβριο του 1990, η Επιτροπή είχε διαπιστώσει ότι ο αριθμός των επιχειρήσεων συσκευασίας είχε σημειώσει ασυνήθη αύξηση. Εκθέτει ότι η αποστολή αυτή συνίστατο στον έλεγχο των φακέλων που παρέδιδαν οι επιθεωρητές στο Γραφείο κατά το πέρας των εργασιών τους [22].

68. Η χρηματοοικονομική διόρθωση που εφάρμοσε η Επιτροπή με την απόφαση 96/701 εκτιμήθηκε σε συνάρτηση με τις παρατυπίες που διαπιστώθηκαν στις ακόλουθες δεκατρείς επιχειρήσεις, βάσει αναλογίας ποικίλουσας μεταξύ 10 % και 100 % των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν αχρεωστήτως σε κάθε μία από αυτές.

20 — Προπαρατεθείσα απόφαση Ιταλία κατά Επιτροπής, σκέψη 58.

21 — Όπ.π., σκέψη 59.

22 — Παράρτημα Ι του υπομνήματος αντικρούσεως. Έκθεση ελέγχου που αφορά τις επαληθεύσεις των δαπανών που δηλώθηκαν βάσει του ΕΓΤΠΕ —Εγγυήσεις — Οικονομικό έτος 1992 — Τομέας λιπαρών ουσιών, της 31ης Μαΐου 1994, σ. 3 και 4.

Χρηματοοικονομική διόρθωση κατά 100 %:

— Lorenzo Sandúa,
— Hurtado Tenorio,
— Olivar de Segura,
— Agroalimentaria Minerva·

Χρηματοοικονομική διόρθωση κατά 10 %:

— Sagarra Bascompte,
— Amador Rodríguez,
— Fernández y Ruiz de Aguilar,
— Uteco Jaén,
— Aragonesa de Aceite de Oliva,
— Martínez Henarejos,
— Hispanoliva,
— Hijos de Joaquín Seguí,
— Emiliano Vivas.

α) Lorenzo Sandúa

69. Σύμφωνα με τις διαπιστώσεις στις οποίες προέβη το ΕΓΤΠΕ ως προς τον έλεγχο αυτής της επιχειρήσεως από το Γραφείο, οι οποίες εκτίθενται στον πίνακα που προσαρτάται στην έκθεση ελέγχου της 31ης Μαΐου 1994 [23], επισημάνθηκαν ιδίως οι ακόλουθες παρατυπίες: οι επιθεωρητές του Γραφείου διατύπωσαν υποψίες ως προς το ενδεχόμενο νοθεύσεως των δελτίων παραδόσεως, πλην όμως καμία συνέπεια δεν συνήχθη απ' αυτή τη διαπίστωση· από τη λογιστική αποθήκη της επιχειρήσεως δεν προέκυψαν οι συσκευασίες των 25 λίτρων που περιέχονται στα πέντε τελευταία τιμολόγια· η επιχείρηση δεν προσκόμισε τα κατάστιχα ΦΠΑ ούτε την οικονομική λογιστική, δεδομένου ότι τα έγγραφα αυτά βρίσκονταν στα χέρια ενός εξωτερικού λογιστή της εταιρίας.

70. Από την εξέταση των εγγράφων που προσκομίστηκαν κατά την επιθεώρηση του Γραφείου επιβεβαιώνεται καθένα απ' αυτά τα σημεία. Τα σημεία αυτά αναφέρονται ρητώς στα πρακτικά της 17ης Μαρτίου 1992, καθώς και στην έκθεση της 26ης Νοεμβρίου 1992. Φωτοτυπίες των περιεχομένων στον φάκελο δελτίων παραδόσεως που φέρονται ως νοθευμένα αποδεικνύουν ότι τα επίδικα δελτία έχουν πράγματι ακυρωθεί με διαγραφή. Δεν προσκομίστηκε κανένα αποδεικτικό στοιχείο ικανό να εξηγήσει την ανωμαλία αυτή.

71. Η Ισπανική Κυβέρνηση θεωρεί ότι οι ενισχύσεις καταβλήθηκαν σύμφωνα με τη ρύθμιση.

72. Ισχυρίζεται ότι το Γραφείο, όταν υποπτεύθηκε νόθευση των δελτίων παραδόσεως, πρότεινε στο SENPA την παράταση της προθεσμίας που είχε καθορισθεί για την υποβολή της εκθέσεώς του και ότι κατά το χρονικό αυτό διάστημα προέβη σε έρευνες πριν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι, μολονότι δεν διαπιστώθηκε καμία αίτηση ενισχύσεως μη σύμφωνη προς τις απαιτούμενες προϋποθέσεις, θα ήταν σκόπιμο, στο μέλλον, η επαλήθευση των κατάστιχων και των λογιστικών και εμπορικών δικαιολογητικών να ολοκληρώνεται, όπως στο παρελθόν, με οριζόντιους ελέγχους στους επιχειρηματίες και τους παραλήπτες.

23 — Παράρτημα Ι του υπομνήματος αντικρούσεως.

73. Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι η Ισπανική Κυβέρνηση δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ότι πραγματοποιήθηκε συμπληρωματική έρευνα ή από το οποίο να διαπιστώνεται το περιεχόμενο της εν λόγω έρευνας.

74. Τα διάφορα στοιχεία που διαπίστωσαν τα εντεταλμένα με την έρευνα όργανα του ΕΓΤΠΕ καθιστούν επομένως φανερές τις σοβαρές παραβάσεις της κοινοτικής ρυθμίσεως για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών, καθώς και των προϋποθέσεων που θέτει, στον τομέα του ελέγχου των κρατών μελών, η ρύθμιση που αφορά τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής.

75. Επομένως, δεν χρειάζεται να αμφισβητηθεί η ορθότητα της χρηματοοικονομικής διορθώσεως που εφαρμόστηκε συνεπεία των παρατυπιών αυτών.

β) Hurtado Tenorio

76. Σύμφωνα με τις διαπιστώσεις στις οποίες προέβη το ΕΓΤΠΕ ως προς τον έλεγχο αυτής της επιχειρήσεως από το Γραφείο, οι οποίες εκτίθενται στον πίνακα που προσαρτάται στην έκθεση ελέγχου της 31ης Μαΐου 1994 [24] και στο έγγραφο που απηύθυνε η Επιτροπή στις ισπανικές αρχές στις 13 Ιουνίου 1995 [25], επισημάνθηκαν ιδίως οι ακόλουθες παρατυπίες: τα αποθέματα δεν είναι σύμφωνα προς τα εμπορικά έγγραφα, το δε αποτέλεσμα των αναλύσεων που πραγματοποιήθηκαν στην επιχείρηση φανερώνει ότι το λάδι περιέχει 0,5 ppm τριχλωραιθυλενίου, ενώ το μέγιστο όριο είναι 0,1 ppm. Κατά την Επιτροπή, συνεπεία αυτής της περιεκτικότητας σε τριχλωραιθυλένιο οι αρμόδιες αρχές θα έπρεπε να προβούν στην ανάλυση όλου του αποθέματος και να ενεργήσουν αναλόγως. Θεωρεί ότι η ενίσχυση καταβλήθηκε χωρίς να έχει διενεργηθεί αποτελεσματικός έλεγχος.

77. Η εξέταση των εγγράφων που προσκομίστηκαν κατά την επιθεώρηση του Γραφείου επιβεβαιώνει καθένα από τα σημεία αυτά. Από τα πρακτικά της 16ης - Νοεμβρίου 1992 προκύπτει ότι στο τμήμα του τίτλου «λογιστική αποθήκης» που αφορά τις διακινήσεις του χύδην ελαιολάδου και σ' αυτό που προβλέπεται για την είσοδο των συσκευασιών δεν καταγράφηκε κανένα από τα απαιτούμενα στοιχεία στην αντίστοιχη λογιστική θέση. Από τα πρακτικά προκύπτει επίσης ότι δεν υφίσταται αντιστοιχία μεταξύ των πραγματικών αποθεμάτων και της λογιστικής τους αξιολογήσεως ούτε μεταξύ ορισμένων λογιστικών στοιχείων και των εμπορικών εγγράφων [26].

78. Εξάλλου, η έκθεση των αναλύσεων που καταρτίστηκε από το Γραφείο στις 12 Απριλίου 1993 αποδεικνύει το υποστατό των αιτιάσεων που διατυπώθηκαν κατά της Hurtado Tenorio από το ΕΓΤΠΕ όσον αφορά τη σύνθεση του ελαιολάδου [27].

24 — Παράρτημα I του υπομνήματος αντικρούσεως.

25 — Προσαρτημένο στο παράρτημα V της προσφυγής ακυρώσεως, σ. 7.

26 — Παράρτημα XI της προσφυγής ακυρώσεως, φάκελος Hurtado Tenorio, σ. 6, 7, 9, 11 και 18.

27 — Παράρτημα XI της προσφυγής ακυρώσεως, φάκελος Hurtado Tenorio.

79. Η Ισπανική Κυβέρνηση εκθέτει ότι οι διαφορές που υφίστανται μεταξύ των αποθεμάτων οφείλονται στο γεγονός ότι η ποιότητα των λαδιών μεταβάλλεται φυσιολογικώς και ότι ένα λάδι που έχει στην αρχή χαρακτηρισθεί «εξαιρετικά παρθένο» μπορεί να καταστεί «παρθένο». Η μεταβολή αυτή μπορεί να αποτελέσει την αφορμή για λογιστικές διορθώσεις, αλλά δεν έχει καμία επίπτωση επί του ποσού των ενισχύσεων. Έτσι εξηγείται, κατά το προσφεύγον, η έλλειψη αντιστοιχίας μεταξύ των πραγματικών αποθεμάτων και των λογιστικών αποθεμάτων.

80. Πρέπει να υπογραμμισθεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας δεν προσκομίζει, προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού, κανένα στοιχείο από το οποίο να μπορεί να αποδειχθεί ότι οι διαπιστωθείσες στην οικεία επιχείρηση ελλείψεις μπορούν να εξηγηθούν με τον τρόπο που υποστηρίζει.

81. Το προσφεύγον αναφέρεται σε διαφορά 5 λίτρων μεταξύ των στοιχείων που περιέχονται στο βοηθητικό κατάστιχο και στα εμπορικά έγγραφα, διαφορά που χαρακτηρίζει ασήμαντη. Όμως, το στοιχείο αυτό αποτελεί απλώς μέρος της πραγματικότητας, διότι άλλες διαφορές διαπιστώνονται κατά την ανάγνωση του μέρους των πρακτικών που αφορά τον έλεγχο της αντιστοιχίας μεταξύ των αποθεμάτων: υφίστανται αδικαιολόγητες διαφορές μεταξύ των λογιστικών αποθεμάτων και των πραγματικών αποθεμάτων του χύδην λαδιού και μεταξύ των ίδιων κατηγοριών αποθεμάτων λαδιού που αποτέλεσαν το αντικείμενο συσκευασίας [28]. Επιπλέον, έστω και μειωμένη, υφίσταται παρά ταύτα η διαφορά μεταξύ των λογιστικών αποθεμάτων και των πραγματικών αποθεμάτων, κατά παράβαση της εφαρμοστέας ρυθμίσεως.

82. Η Ισπανική Κυβέρνηση προσθέτει ότι η παρουσία ενδεχομένως τριχλωραιθυλενίου στο λάδι κακώς χαρακτηρίζεται ως ρύπος, ενώ θα μπορούσε να πρόκειται για ένα πρόβλημα ρυπάνσεως που δεν εμπίπτει στον κανονισμό 2677/85. Αντιθέτως, η υπό κρίση κατάσταση θα συνιστούσε παράβαση των διατάξεων του άρθρου 4 του κανονισμού 3089/78 που ορίζει το ελαιόλαδο, οπότε η ανάκληση της εγκρίσεως δεν θα ήταν δικαιολογημένη.

83. Πρέπει να υπομνησθεί ότι οι δειγματοληψίες που προβλέπονται στο άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 2677/85 σκοπούν ακριβώς στο να επαληθευθεί ότι το λάδι αντιστοιχεί σ' έναν από τους ορισμούς που αναφέρονται στον κανονισμό 3089/78 και μπορούν, ενδεχομένως, να έχουν ως κατάληξη την ανάκληση που προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 2. Εν προκειμένω, το λάδι διαπιστώθηκε ότι δεν ήταν σύμφωνο προς τους ορισμούς αυτούς. Η άποψη που υποστηρίζει το προσφεύγον, επιχειρώντας να διαχωρίσει το ζήτημα του ορισμού του ελαιολάδου από το ζήτημα της ανακλήσεως, είναι επομένως αβάσιμη.

84. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι παρατυπίες που διαπιστώθηκαν και το γεγονός ότι δεν είχαν επίπτωση στην έγκριση που παρασχέθηκε στην εν λόγω επιχείρηση δικαιολογούν τη χρηματοοικονομική διόρθωση που εφάρμοσε η Επιτροπή.

28 — Όπ.π., σ. 9.

γ) Olivar de Segura

85. Σύμφωνα με τις διαπιστώσεις στις οποίες προέβη το ΕΓΤΠΕ ως προς τον έλεγχο αυτής της επιχειρήσεως από το Γραφείο, οι οποίες εκτίθενται στον πίνακα που προσαρτάται στην έκθεση ελέγχου της 31ης Μαΐου 1994 [29], επισημάνθηκαν ιδίως οι ακόλουθες παρατυπίες: δεν υφίσταται καμία λεπτομέρεια του ελέγχου της λογιστικής αποθήκης, ενώ απλώς μια μνεία γραμμένη με το χέρι αναφέρεται στα αντίστοιχα κατάστιχα· επιπλέον, δεν υφίσταται καμία διευκρίνιση ως προς τον έλεγχο της παραλαβής του ελαιολάδου από την επιχείρηση, ενώ μία μνεία γραμμένη με το χέρι αναφέρεται, και εδώ επίσης, στα αντίστοιχα κατάστιχα· τέλος, η τελική έκθεση του επιθεωρητή είναι ανεπαρκής, διότι, ενώ δηλώνει ότι όλα είναι εντάξει, ένα σημείωμα στο SENPA αναφέρει αφαίρεση 4 580 kg συνεπεία σφαλμάτων μεταγραφής στα λογιστικά κατάστιχα. Η Επιτροπή, με το έγγραφο που απέστειλε στις ισπανικές αρχές στις 13 Ιουνίου 1995, τονίζει ότι η αίτηση ενισχύσεως αφορούσε μεγαλύτερη ποσότητα λαδιού απ' αυτή που μπορούσε να ζητήσει κατά νόμο η επιχείρηση [30].

86. Από την εξέταση των εγγράφων που προσκομίστηκαν κατά την επιθεώρηση του Γραφείου επιβεβαιώνεται καθένα απ' αυτά τα σημεία. Το μέρος των πρακτικών της 8ης Σεπτεμβρίου 1992, που αφορά την επαλήθευση των εμπορικών εγγράφων και την είσοδο του ελαιολάδου [31] φέρει μία μνεία γραμμένη με το χέρι η οποία αναφέρει ότι τα αντίστοιχα κατάστιχα θεωρήθηκαν. Το έντυπο των πρακτικών που προοριζόταν για την περίληψη των παρατυπιών που διαπιστώθηκαν κατά την επιθεώρηση δεν φέρει καμία άλλη μνεία πλην της υπογραφής του επιθεωρητή, υποδηλώνοντας έτσι την έλλειψη οποιασδήποτε ανωμαλίας, ενώ η αλληλογραφία του Γραφείου με ημερομηνία 28 Ιανουαρίου 1993, με αντικείμενο την αίτηση της εν λόγω επιχειρήσεως για ενίσχυση στην κατανάλωση, φανερώνει ότι η αίτηση ενισχύσεως αφορά ποσότητα μεγαλύτερη κατά 4 580 kg από την εγγυημένη ποσότητα. Η απόκλιση μεταξύ ποσοτήτων αποδίδεται, κατά το έγγραφο αυτό, απλώς σε ένα σφάλμα μεταγραφής ημερομηνιών στα λογιστικά κατάστιχα, χωρίς καμία άλλη επεξηγηματική διευκρίνιση.

87. Η Ισπανική Κυβέρνηση εκθέτει ότι οι ισχυρισμοί του ΕΓΤΠΕ δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, διότι οι επιθεωρητές ήλεγξαν τη λογιστική κατάσταση και υφίστανται αποδείξεις του ελέγχου τους. Προσθέτει ότι ο επιθεωρητής πρότεινε μείωση της ζητηθείσας ενισχύσεως κατ' αναλογία της υπερβάλλουσας ποσότητας και ότι το Γραφείο υιοθέτησε την άποψη αυτή αντιτιθέμενο στην καταβολή της ενισχύσεως που αντιστοιχεί σ' αυτήν την ποσότητα. Θεωρεί ότι η κύρωση της ανακλήσεως της εγκρίσεως δεν δικαιολογείται και ότι από την εξέταση των λογιστικών στοιχείων προκύπτει ότι πρόκειται για σφάλμα.

88. Η επιχειρηματολογία αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

89. Όσον αφορά τις αποδείξεις του διενεργηθέντος ελέγχου, πρέπει να λεχθεί ότι απλή και μόνο αναφορά στα κατάστιχα της επιχειρήσεως στερεί τα πρακτικά από κάθε

29 — Παράρτημα Ι του υπομνήματος αντικρούσεως.

30 — Συνημμένο στο παράρτημα V της προσφυγής ακυρώσεως, σ. 9.

31 — Παράρτημα XI της προσφυγής ακυρώσεως, φάκελος Olivar de Segura, σ. 12 και 13.

χρησιμότητα και περιορίζει την αποτελεσματικότητα των ελέγχων, υπό την έννοια ότι μια τέτοια μέθοδος καθιστά δυσκολότερους τους ελέγχους που πραγματοποιεί άλλη αρχή απ' αυτήν που έχει προβεί στην επιθεώρηση, είτε είναι εθνική είτε κοινοτική.

90. Όσον αφορά την ποσότητα που αποτελεί το αντικείμενο της αιτήσεως ενισχύσεως, πρέπει να τονισθεί ότι, εκτός από τη σιωπή των πρακτικών ελέγχου επί του σημείου αυτού, οι αρμόδιες αρχές διαπίστωσαν το σφάλμα, χωρίς καμία άλλη επεξήγηση, και, επομένως, δεν προσπάθησαν να εξακριβώσουν μήπως έπρεπε ενδεχομένως να εφαρμοστεί εν προκειμένω το άρθρο 12, παράγραφος 6, του κανονισμού 2677/85.

91. Κατά συνέπεια, ορθώς η Επιτροπή προβάλλει ότι η παρατυπία της αιτήσεως θα έπρεπε να προκαλέσει κατ' ανάγκη την ανάκληση της εγκρίσεως και ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, η ενίσχυση εισπράχθηκε ανωμάλως. Επομένως, δεν χρειάζεται να αμφισβητηθεί εν προκειμένω η ορθότητα της χρηματοοικονομικής διορθώσεως που εφαρμόστηκε για τον λόγο αυτόν.

δ) Agroalimentaria Minerva

92. Σύμφωνα με τις διαπιστώσεις στις οποίες προέβη το ΕΓΤΠΕ ως προς τον έλεγχο αυτής της επιχειρήσεως από το Γραφείο, οι οποίες εκτίθενται στον πίνακα που προσαρτάται στην έκθεση ελέγχου της 31ης Μαΐου 1994 [32] και στο έγγραφο που απέστειλε η Επιτροπή στις ισπανικές αρχές στις 13 Ιουνίου 1995 [33], επισημάνθηκαν ιδίως οι ακόλουθες παρατυπίες: από τις επαληθεύσεις που πραγματοποίησε το Γραφείο διαπιστώθηκαν ανεξήγητες διαφορές μεταξύ των πραγματικών αποθεμάτων και των εμφαινομένων λογιστικών αποθεμάτων και φανερώνουν ότι μία αίτηση ενισχύσεως υποβλήθηκε για ποσότητα ανώτερη αυτής για την οποία αναγνωριζόταν το σχετικό δικαίωμα, για λόγο που δεν μπορεί να εξομοιωθεί απλώς προς λογιστικό σφάλμα. Η Επιτροπή θεωρεί ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, η ενίσχυση δεν εισπράχθηκε προσηκόντως.

93. Από την εξέταση των εγγράφων που προσκομίστηκαν κατά την επιθεώρηση του Γραφείου, ειδικότερα των πρακτικών της 21ης Ιουλίου 1992, επιβεβαιώνεται η ύπαρξη διαφορών μεταξύ των εμφαινομένων λογιστικών αποθεμάτων συσκευασίας και των αντίστοιχων πραγματικών αποθεμάτων. Αναφορικά με τις διαφορές αυτές, τονίζεται ότι 1 320 συσκευασίες επί 8 211 του ίδιου τύπου που καταγράφηκαν στην επιχείρηση δεν εμφαίνονται στα λογιστικά βιβλία [34]. Ο επιθεωρητής του Γραφείου αναφέρει ότι είναι δυνατή η ύπαρξη σφάλματος.

94. Η Ισπανική Κυβέρνηση προβάλλει ότι το μέγεθος της διαφοράς μεταξύ των αριθμών αποδεικνύει ότι δεν υφίσταται παρατυπία, δεδομένου ότι, κατ' αυτήν, αρκεί η αντιστοιχία. Προσθέτει ότι η διαφορά 1 320 μονάδων επί συνόλου 130 000 συσκευασιών που είχαν τότε εναποτεθεί στην επιχείρηση αντιδιαστέλλεται προς την ουσιαστικώς πλήρη αντιστοιχία που διαπιστώθηκε σε άλλες

32 — Παράρτημα I του υπομνήματος αντικρούσεως.

33 — Προσαρτημένο στο παράρτημα V της προσφυγής ακυρώσεως, σ. 9.

34 — Παράρτημα XI της προσφυγής ακυρώσεως, φάκελος Agroalimentaria Minerva, σ. 10 των πρακτικών, σημείο 4.3.

περιπτώσεις, πράγμα που καθιστά πιθανότατη την ύπαρξη σφάλματος.

95. Πρέπει να αναφερθεί ότι από τις τέσσερις σειρές αριθμών που αφορούν τις συσκευασίες που συνέκριναν οι Ισπανοί επιθεωρητές προκύπτουν διαφορές που φθάνουν, τουλάχιστον, σε πολλές εκατοντάδες μονάδων, πράγμα που, ακόμη και αν συσχετιστεί με τις επίδικες τέσσερις κατηγορίες αποθεμάτων, που αντιπροσωπεύουν μέγεθος μεταξύ των 10 500 και 95 600 μονάδων, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αντιστοιχεί σε αμελητέες ποσότητες. Ιδίως, ο αριθμός των 1 320 μονάδων επί συνόλου 8 211 στην αντίστοιχη κατηγορία συνιστά ουσιώδη διαφορά που δύσκολα μπορεί να εξηγηθεί από την ύπαρξη απλού σφάλματος.

96. Επί της αιτιάσεως που στηρίζεται στην αίτηση παράνομης ενισχύσεως, η Ισπανική Κυβέρνηση υπενθυμίζει ότι η έκθεση του Γραφείου ήταν δυσμενής ως προς ποσότητα 3 069 kg ελαιολάδου για την αίτηση που υπέβαλε η επιχείρηση, τον Δεκέμβριο του 1991, και ότι η μείωση αυτή πραγματοποιήθηκε συνεπεία λογιστικού σφάλματος εκ μέρους της επιχειρήσεως. Κατά την Ισπανική Κυβέρνηση, το γεγονός αυτό δεν επέτρεπε να εφαρμοστεί η προβλεπόμενη από το άρθρο 12, παράγραφος 6, του κανονισμού 2677/85 κύρωση, δεδομένου ότι η επιχείρηση δεν είχε προβεί σε καμία ψευδή δήλωση, εσκεμμένως ή συνεπεία βαριάς αμέλειας, προκειμένου να λάβει ενίσχυση την οποία δεν δικαιούνταν.

97. Κατ' εμέ, η επίκληση απλού ουσιαστικού λογιστικού σφάλματος δεν αρκεί, ελλείψει αποδεικτικού στοιχείου που μπορεί να επιβεβαιώσει το ενδεχόμενο αυτό, για να δικαιολογήσει τη μη εφαρμογή του άρθρου 12, παράγραφος 6, του κανονισμού 2677/85.

98. Κατά συνέπεια, η εφαρμοσθείσα από την Επιτροπή χρηματοοικονομική διόρθωση πρέπει να τύχει επιδοκιμασίας.

ε) Sagarra Bascompte

99. Σύμφωνα με τις διαπιστώσεις στις οποίες προέβη το ΕΓΤΠΕ ως προς τον έλεγχο της επιχειρήσεως αυτής από το Γραφείο, οι οποίες εκτίθενται στον πίνακα που προσαρτάται στην έκθεση ελέγχου της 31ης Μαΐου 1994[35] και στο έγγραφο που απηύθυνε η Επιτροπή στις ισπανικές αρχές στις 13 Ιουνίου 1995[36] επισημάνθηκαν ιδίως οι ακόλουθες παρατυπίες: οι επιθεωρητές του Γραφείου δεν μπόρεσαν να ελέγξουν τα εμφαινόμενα λογιστικώς αποθέματα· διαπίστωσαν διαφορές μεταξύ των εμφαινομένων λογιστικώς αποθεμάτων και των πραγματικών αποθεμάτων συσκευασιών· κανένα εμπορικό έγγραφο δεν τους παρουσιάστηκε κατά την πρώτη τους επίσκεψη. Το Γραφείο, κατόπιν νέας εξετάσεως που πραγματοποιήθηκε στο κατάστημά του, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υφίσταται αντιστοιχία μεταξύ των αποθεμάτων καθώς και των εγγράφων και των λογιστικών βιβλίων, χωρίς να παράσχει πειστικές διευκρινίσεις, κατά την Επιτροπή, ως προς τους λόγους για τους οποίους εξαλήφθηκαν οι αρχικώς διαπιστωθείσες παρατυπίες. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η ενίσχυση καταβλήθηκε χωρίς να υπάρξει αποτελεσματικός έλεγχος.

35 — Παράρτημα Ι του υπομνήματος αντικρούσεως.

36 — Προσαρτημένο στο παράρτημα V της προσφυγής ακυρώσεως, σ. 6.

100. Από την εξέταση των εγγράφων που προσκομίστηκαν κατά την επιθεώρηση του Γραφείου επιβεβαιώνεται κάθε ένα απ' αυτά τα σημεία. Ο επιθεωρητής του Γραφείου ανέφερε στα πρακτικά της 9ης Ιανουαρίου 1993 ότι δεν ήταν σε θέση να επαληθεύσει την αντιστοιχία μεταξύ των υπαρχόντων εμπορευμάτων και της λογιστικής τους αποτιμήσεως λόγω της ανυπαρξίας λογιστικών εγγράφων [37]. Επισημάνθηκαν διαφορές μεταξύ των λογιστικώς αναφερομένων αποθεμάτων και των πραγματικών αποθεμάτων συσκευασιών [38]. Επιπλέον, καμία αιτιολογία δεν μπορεί να εξηγήσει το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το Γραφείο, αφού εξέτασε τα λογιστικά έγγραφα, ότι τα στοιχεία συμφωνούν μεταξύ τους.

101. Η Ισπανική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η λογιστική αποθήκης ήταν ενημερωμένη και ότι η διαδικασία ελέγχου εξελίχθηκε κανονικά. Προβάλλει ότι η διαδικασία άρχισε με έλεγχο βάσει εγγράφων κατά τη διάρκεια του οποίου ο επιθεωρητής εξέτασε τα λογιστικά έγγραφα που του παραδόθηκαν από την επιχείρηση, περαιτέρω δε ότι πραγματοποιήθηκε επί τόπου επίσκεψη πριν συναχθούν συμπεράσματα από τα δύο αυτά στάδια ελέγχου στις εγκαταστάσεις του Γραφείου.

102. Επομένως, το προσφεύγον υποστηρίζει ότι πραγματοποιήθηκαν λογιστικές επαληθεύσεις πριν από την επιθεώρηση. Πάντως, δεν προσκομίζει αποδείξεις. Πράγματι, κανένα έγγραφο που να αποδεικνύει τον προηγούμενο αυτόν έλεγχο, να διευκρινίζει την εφαρμοσθείσα διαδικασία και να περιγράφει τις διαπιστώσεις στις οποίες προέβησαν οι επιφορτισμένοι με την έρευνα, δεν περιελήφθη στη δικογραφία.

103. Η Ισπανική Κυβέρνηση προσθέτει ότι δεν παρατηρήθηκε καμία σημαντική διαφορά στο πλαίσιο του ελέγχου των αποθεμάτων συσκευασιών.

104. Εντούτοις, δεν παρέχει καμία διευκρίνιση ως προς τα αριθμητικά στοιχεία που διαπιστώθηκαν από τους ελεγκτές από τα οποία προκύπτει διαφορά 8 000 μονάδων σε μια περίπτωση και 1 320 μονάδων σε μια άλλη [39].

105. Όλα αυτά τα στοιχεία αρκούν για να δικαιολογήσουν τη χρηματοοικονομική διόρθωση που εφάρμοσε η Επιτροπή.

στ) Amador Rodríguez

106. Σύμφωνα με τις διαπιστώσεις στις οποίες προέβη το ΕΓΤΠΕ ως προς την επιθεώρηση αυτής της επιχειρήσεως από το Γραφείο, οι οποίες εκτίθενται στον πίνακα που προσαρτάται στην έκθεση ελέγχου της 31ης Μαΐου 1994 [40], επισημάνθηκαν, μεταξύ άλλων, οι ακόλουθες παρατυπίες: οι επιθεωρητές του Γραφείου πιστοποίησαν ότι οι εγκαταστάσεις συσκευασιών της επιχειρήσεως δεν είχαν υποστεί μεταβολές, στηριζόμενοι στις δηλώσεις του εκπροσώπου της, χωρίς να προβούν οι ίδιοι σε έλεγχο· έλειπαν συσκευασίες 25 λίτρων· οι συσκευασίες του ενός και των πέντε λίτρων δεν ελέγχθηκαν· δεν υφίσταται κανένα στοιχείο στα πρακτικά

37 — Παράρτημα XI της προσφυγής ακυρώσεως, φάκελος Sagarra Bascompte, σ. 10.

38 — Όπ.π., σ. 10α, σημείο 4.3.

39 — Όπ.π.

40 — Παράρτημα I του υπομνήματος αντικρούσεως.

για τις εξόδους του ελαιολάδου. Στο έγγραφο που απηύθυνε η Επιτροπή προς τις ισπανικές αρχές στις 13 Ιουνίου 1995 αναφέρεται ότι η ενίσχυση καταβλήθηκε, χωρίς να έχει πραγματοποιηθεί αποτελεσματικός έλεγχος [41].

107. Από την εξέταση των εγγράφων που προσκομίστηκαν κατά την επιθεώρηση του Γραφείου επιβεβαιώνεται κάθε ένα απ' αυτά τα σημεία.

108. Τα πρακτικά επιθεωρήσεως της 10ης Δεκεμβρίου 1992 φέρουν τη μνεία «χωρίς μεταβολή από την τελευταία επιθεώρηση κατά την επιχείρηση» στο μέρος που αφιερώνεται στην περιγραφή των εγκαταστάσεων συσκευασίας και των χώρων αποθηκεύσεως [42].

109. Από το έγγραφο αυτό προκύπτει επίσης διαφορά 21 πραγματικών μονάδων συσκευασιών των 25 λίτρων λιγότερο σε σχέση με τις 384 μονάδες που καταγράφηκαν στα λογιστικά βιβλία. Εξάλλου, στα πρακτικά της 26ης Ιανουαρίου 1993 δεν αναφέρεται καμία συσκευασία [43].

110. Οι επιθεωρητές ανέφεραν σαφέστατα στα πρακτικά της 10ης Δεκεμβρίου 1992 ότι οι συσκευασίες του ενός και των πέντε λίτρων δεν κατέστη δυνατό να καταμετρηθούν [44].

111. Η μόνη μνεία που αναφέρεται στο μέρος αυτού του εγγράφου που προορίζεται για τις σχετικές με τις εξόδους του ελαιολάδου διαπιστώσεις συνίσταται σε μία παραπομπή στο παράρτημα και τα βοηθητικά κατάστιχα [45]. Στο μέρος αυτό δεν περιλαμβάνεται καμία γενική ή λεπτομερής πληροφορία για τις εξόδους του ελαιολάδου.

112. Η Ισπανική Κυβέρνηση αντικρούει τις αιτιάσεις που διατυπώθηκαν κατ' αυτής.

113. Ως προς τις μομφές που αφορούν τη μη μεταβολή των εγκαταστάσεων της επιχειρήσεως συσκευασίας, προβάλλει ότι, κατά την πρώτη επίσκεψη σε μία επιχείρηση, περιγράφονται πάντοτε στα πρακτικά τα χαρακτηριστικά των εγκαταστάσεων βάσει απλής παρατηρήσεως. Κατά τη διάρκεια μεταγενέστερων επισκέψεων, ο επιθεωρητής εξετάζει πάντοτε τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις και επαληθεύει εάν υπήρξαν μεταβολές σε σχέση με την προηγούμενη κατάσταση. Εάν υπήρξαν μεταβολές, το αναφέρει στα πρακτικά που συντάσσει. Στην αντίθετη περίπτωση, βεβαιώνεται από εκπρόσωπο της επιχειρήσεως ότι δεν επήλθε καμία μεταβολή που μπορεί να περάσει απαρατήρητη κατά τον οπτικό έλεγχο.

114. Η διευκρίνιση που παρέσχε το Βασίλειο της Ισπανίας θα μπορούσε να γίνει δεκτή αν η συστηματική εξέταση των εγκαταστάσεων που πρέπει να πραγματοποιείται στο πλαίσιο κάθε επιθεωρήσεως είχε περιγραφεί στα πρακτικά. Η μνεία στην οποία προέβη ο

41 — Προσαρτημένο στο παράρτημα V της προσφυγής ακυρώσεως, σ. 7.

42 — Παράρτημα XI της προσφυγής ακυρώσεως, φάκελος Amador Rodríguez, σ. 2 και 3.

43 — Όπ.π., σ. 9, και πρακτικά της 26ης Ιανουαρίου 1993, σ. 9, σημείο 4.3.

44 — Σελίδα 8.

45 — Σελίδα 13.

επιθεωρητής καλύπτεται, εντούτοις, από σιωπή ως προς το σημείο αυτό, πράγμα που δικαιολογεί, ενόψει του περιεχομένου της, το να θεωρηθεί ότι δεν πραγματοποιήθηκε κανένας έλεγχος, έστω και μόνον οπτικώς, και ότι η απόδειξη της μη μεταβολής των χώρων ή εγκατάστασεων στηρίζεται απλώς και μόνο στη δήλωση της ελεγχθείσας επιχείρησεως.

115. Το προσφεύγον, στη συνέχεια, διευκρινίζει ότι οι ελλείπουσες 21 συσκευασίες δεν προορίζονταν για την εμπορία του ελαιολάδου, πράγμα που δικαιολογεί το ότι δεν ελήφθησαν υπόψη. Εντούτοις, δεν προσκομίζει κανένα αποδεικτικό στοιχείο προς στήριξη των ισχυρισμών του.

116. Όσον αφορά την έλλειψη ελέγχου των συσκευασιών του ενός και των πέντε λίτρων, το Βασίλειο της Ισπανίας εκθέτει ότι οι συσκευασίες αυτές ελέγχθηκαν μέσω της διαδικασίας καταμετρήσεως της χωρητικότητας, πράγμα που κατέστησε δυνατό να διαπιστωθεί ότι δεν υφίστατο οποιαδήποτε σημαντική διαφορά.

117. Οι διευκρινίσεις αυτές ουδόλως απαλλάσσουν την επιχείρηση από την ευθύνη της, διότι αποδείχθηκε ότι οι συσκευασίες αυτές δεν μπόρεσαν να καταμετρηθούν σύμφωνα με τη συνήθη μέθοδο. Επίσης, δεν δικαιολογούν τον τρόπο ενεργείας των επιθεωρητών, οι οποίοι αρκέστηκαν στη διαπίστωση ότι δεν ήταν δυνατός ο έλεγχος, χωρίς να αναφέρουν τον λόγο της αδυναμίας αυτής και χωρίς να περιγράψουν την εναλλακτική μέθοδο ελέγχου που τελικά χρησιμοποιήθηκε.

118. Τέλος, η Ισπανική Κυβέρνηση προβάλλει ότι υφίστανται στοιχεία για τις εξόδους του ελαιολάδου. Το προσφεύγον δεν προσκομίζει εντούτοις τα έγγραφα που περιέχουν τα στοιχεία αυτά.

119. Κατά συνέπεια, όλα τα ανωτέρω στοιχεία δικαιολογούν τη χρηματοοικονομική διόρθωση στην οποία προέβη η Επιτροπή.

ζ) Fernández y Ruiz de Aguilar

120. Σύμφωνα με τις διαπιστώσεις στις οποίες προέβη το ΕΓΤΠΕ ως προς την επιθεώρηση αυτής της επιχειρήσεως από το Γραφείο, οι οποίες εκτίθενται στον πίνακα που προσαρτάται στην έκθεση ελέγχου της 31ης Μαΐου 1994 [46], επισημάνθηκαν, μεταξύ άλλων, οι ακόλουθες παρατυπίες: δεν υφίστανται λογιστικά κατάστιχα των αποθεμάτων συσκευασμένου ελαιολάδου ούτε των αποθεμάτων συσκευασιών· οι επιθεωρητές κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι δεν υπήρχε «τίποτε προς επισήμανση», ενώ, εντούτοις, κανένας έλεγχος αντιστοιχίας προς τις προδιαγραφές δεν ήταν πραγματοποιήσιμος. Στο έγγραφο που απηύθυνε η Επιτροπή στις ισπανικές αρχές στις 13 Ιουνίου 1995 αναφέρεται ότι η ενίσχυση καταβλήθηκε χωρίς να έχει πραγματοποιηθεί αποτελεσματικός έλεγχος [47].

121. Σε αντίθεση προς όσα ισχυρίζεται η Επιτροπή, από τα πρακτικά επιθεωρήσεως της 13ης Ιουλίου 1992 προκύπτει ότι η λογιστική αποθήκης που αφορά τα αποθέματα

46 — Παράρτημα Ι του υπομνήματος αντικρούσεως.

47 — Προσαρτημένο στο παράρτημα V της προσφυγής ακυρώσεως, σ. 8.

συσκευασμένου ελαίου και τα αποθέματα συσκευασιών υφίσταται και έχει ελεγχθεί [48].

122. Αντιθέτως, στο μέρος των πρακτικών που προβλέπεται για την επιθεώρηση της αντιστοιχίας μεταξύ των λογιστικών και των πραγματικών στοιχείων δεν αναφέρεται κανένα λογιστικό στοιχείο για τα αποθέματα συσκευασμένου ελαιολάδου ούτε για τα αποθέματα συσκευασιών, καθιστώντας αβέβαια την επιθεώρηση αυτής της αντιστοιχίας [49].

123. Η Ισπανική Κυβέρνηση προβάλλει ότι, καίτοι, κατά τη διαδικασία ελέγχου, ο επιθεωρητής δεν ανέφερε στα πρακτικά την αντιστοιχία μεταξύ των πραγματικών και των λογιστικών αποθεμάτων, τη μνημόνευσε μεταγενεστέρως στην έκθεση που συνέταξε στις εγκαταστάσεις του Γραφείου. Διευκρινίζει ότι το γεγονός ότι ο επιθεωρητής μνημόνευσε στην έκθεσή του, κατά το πέρας της διαδικασίας ελέγχου, ότι δεν υπήρχε «τίποτε προς επισήμανση» σημαίνει ότι όλα έχουν καλώς και όχι ότι δεν πραγματοποιήθηκαν οι αναγκαίες επαληθεύσεις.

124. Εντούτοις, αρκεί η διαπίστωση ότι το Βασίλειο της Ισπανίας δεν προσκομίζει κανένα αποδεικτικό στοιχείο προς στήριξη του ισχυρισμού ότι πραγματοποιήθηκε τελικά ο έλεγχος της αντιστοιχίας των αποθεμάτων.

125. Η διαπίστωση αυτή αρκεί για να δικαιολογηθεί η αιτίαση που διατυπώνει η Επιτροπή κατά της Ισπανικής Κυβερνήσεως η οποία συνίσταται στην έλλειψη αποτελεσματικού ελέγχου της οικείας επιχειρήσεως συσκευασίας.

η) Uteco Jaén

126. Σύμφωνα με τις διαπιστώσεις στις οποίες προέβη το ΕΓΤΠΕ ως προς την επιθεώρηση αυτής της επιχειρήσεως από το Γραφείο, οι οποίες εκτίθενται στον πίνακα που προσαρτάται στην έκθεση ελέγχου της 31ης Μαΐου 1994 [50] και στο έγγραφο που απηύθυνε η Επιτροπή προς τις ισπανικές αρχές στις 13 Ιουνίου 1995 [51] επισημαίνονται, μεταξύ άλλων, οι ακόλουθες παρατυπίες: οι επιθεωρητές ενέκριναν τις εγκαταστάσεις, το χώρο πληρώσεως και την αποθήκη, χωρίς να διενεργήσουν ελέγχους, βάσει απλώς και μόνον δηλώσεως της επιχειρήσεως· δεν κατέστη δυνατό να ελεγχθεί η αντιστοιχία των αποθεμάτων συσκευασμένου ελαιολάδου και των αποθεμάτων συσκευασιών· η ενίσχυση καταβλήθηκε επομένως χωρίς να έχει πραγματοποιηθεί αποτελεσματικός έλεγχος.

127. Από την εξέταση των εγγράφων που προσκομίστηκαν κατά την επιθεώρηση του Γραφείου επιβεβαιώνεται κάθε ένα απ' αυτά τα σημεία. Οι επιθεωρητές του Γραφείου ανέγραψαν, στο μέρος των πρακτικών της 23ης Ιουλίου 1992 που προορίζεται για την περιγραφή των χαρακτηριστικών της εγκαταστάσεως συσκευασίας και της αποθήκης, ότι οι εν λόγω εγκαταστάσεις και χώροι δεν είχαν υποστεί καμία μεταβολή από την τελευταία επιθεώρηση, βάσει απλώς και

48 — Παράρτημα XI της προσφυγής ακυρώσεως, φάκελος Fernández y Ruiz Aguilar, σ. 6 έως 8.

49 — Όπ.π., σ. 9, σημεία 4.2 και 4.3.

50 — Παράρτημα I του υπομνήματος αντικρούσεως.

51 — Προσαρτημένο στο παράρτημα V της προσφυγής ακυρώσεως, σ. 8.

μόνον της δηλώσεως του εκπροσώπου της επιχειρήσεως [52].

128. Στα ίδια πρακτικά δεν αναφέρεται κανένα λογιστικό στοιχείο για τα αποθέματα συσκευασμένου ελαίου ούτε για τα αποθέματα συσκευασιών, πράγμα που καθιστά δύσκολη την επιθεώρηση της αντιστοιχίας μεταξύ λογιστικών και πραγματικών αποθεμάτων.

129. Επί της αιτιάσεως που στηρίζεται στο ότι δεν αναφέρεται μεταβολή στα πρακτικά βάσει της δηλώσεως του εκπροσώπου της επιχειρήσεως, το Βασίλειο της Ισπανίας παραπέμπει στα επιχειρήματα που ήδη εκτέθηκαν ως προς την επιχείρηση Amador Rodríguez [53]. Όσον αφορά την ανυπαρξία στοιχείων για τα αποθέματα, το Βασίλειο της Ισπανίας εκθέτει ότι τα λογιστικά αποθέματα ελέγχθηκαν στους χώρους του Γραφείου.

130. Πρέπει να αναφερθεί ότι καμία δικαιολογία δεν διατυπώθηκε προς στήριξη του τελευταίου αυτού ισχυρισμού. Ως προς την πρώτη αιτίαση, αρκεί η παραπομπή στην επιχειρηματολογία που ανέπτυξα ως προς την επιχείρηση Amador Rodríguez, η οποία και ισχύει για την παρούσα περίπτωση [54].

131. Κατά συνέπεια, η χρηματοοικονομική διόρθωση που εφάρμοσε η Επιτροπή πρέπει να τύχει επιδοκιμασίας.

θ) Aragonesa de Aceite de Oliva

132. Σύμφωνα με τις διαπιστώσεις στις οποίες προέβη το ΕΓΤΠΕ ως προς την επιθεώρηση αυτής της επιχειρήσεως από το Γραφείο, οι οποίες εκτίθενται στον πίνακα που προσαρτάται στην έκθεση ελέγχου της 31ης Μαΐου 1994 [55] και στο έγγραφο που απηύθυνε η Επιτροπή προς τις ισπανικές αρχές στις 13 Ιουνίου 1995 [56] επισημαίνονται, μεταξύ άλλων, οι ακόλουθες παρατυπίες: η λογιστική χρηματοοικονομικών στοιχείων και η λογιστική αποθήκης δεν είναι ενημερωμένες· δεν υφίσταται καμία λεπτομέρεια ως προς τις παραλαβές και τις εξόδους ελαιολάδου· κανένα έγγραφο για την έγκριση της επιχειρήσεως δεν ήταν διαθέσιμο κατά την επιθεώρηση· δεν ήταν δυνατή η πραγματοποίηση ελέγχου αντιστοιχίας μεταξύ των λογιστικών και των πραγματικών αποθεμάτων· η ενίσχυση καταβλήθηκε επομένως χωρίς να έχει πραγματοποιηθεί αποτελεσματικός έλεγχος.

133. Από την εξέταση των εγγράφων που προσκομίστηκαν κατά την επιθεώρηση του Γραφείου επιβεβαιώνεται κάθε ένα απ' αυτά τα σημεία.

134. Από τα πρακτικά της 9ης Μαρτίου 1993 καθίσταται φανερό ότι η λογιστική αποθήκης είναι ελλιπής [57]. Ο εκπρόσωπος της επιχειρήσεως δεν ήταν σε θέση να επιδείξει την άδεια που χορήγησε ο αρμόδιος οργανισμός [58]. Τα λογιστικά στοιχεία δεν ήταν διαθέσιμα, πράγμα που εμπόδισε τους επιθεω-

52 — Παράρτημα XI της προσφυγής ακυρώσεως, φάκελος Uteco Jaén, σ. 2, 3 και 5.

53 — Βλ. σημείο 115 των προτάσεών μου.

54 — Όπ.π., σημείο 116.

55 — Παράρτημα I του υπομνήματος αντικρούσεως.

56 — Προσαρτημένο στο παράρτημα V της προσφυγής ακυρώσεως, σ. 9.

57 — Παράρτημα XI της προσφυγής ακυρώσεως, φάκελος Aragonesa de Aceite de Oliva, σ. 6, 7, 9 και 18.

58 — Όπ.π., σ. 5, σημείο 1.1, και 18.

ρητές να προβούν στην επιθεώρηση της αντιστοιχίας μεταξύ των λογιστικών και των πραγματικών αποθεμάτων [59]. Ούτε στα πρακτικά ούτε σε κανένα άλλο έγγραφο που περιλαμβάνεται στη δικογραφία περιέχονται στοιχεία για τις εισόδους και τις εξόδους του ελαιολάδου [60].

135. Η Ισπανική Κυβέρνηση προβάλλει ότι το γεγονός ότι η Aragonesa de Aceite de Oliva είναι επιχείρηση προσφάτως εγκριθείσα αποτελεί εξήγηση των ανακριβειών που αποκαλύφθηκαν στα λογιστικά κατάστιχα, τα οποία πάντως επιτρέπουν την παρακολούθηση της εξελίξεως των αποθεμάτων. Προσθέτει ότι στα πρακτικά αναφέρονται οι είσοδοι χύδην ελαιολάδου και οι έξοδοι που ελέγχθηκαν, δηλαδή αυτές που καταγράφηκαν στα λογιστικά έγγραφα που εξέτασε το Γραφείο. Το προσφεύγον εκθέτει, επιπλέον, ότι στα πρακτικά διευκρινίστηκε ότι εξετάστηκαν κατά 100 % τα δικαιολογητικά για τις εισόδους και εξόδους. Τέλος, διευκρινίζει ότι η προσκόμιση των εγγράφων που αφορούν την άδεια της επιχειρήσεως αποτελεί καθαρά τυπική προϋπόθεση η οποία δεν προσθέτει τίποτε στη διαδικασία του ελέγχου, εφόσον το Γραφείο διαθέτει αντίγραφο της αδείας που χορήγησε ο αρμόδιος οργανισμός.

136. Τα επιχειρήματα αυτά δεν μπορούν να γίνουν δεκτά. Μολονότι ορισμένες επισημανθείσες παρατυπίες μπορούν κατά περίπτωση να γίνουν ανεκτές από τη διοίκηση, για καθαρό παιδαγωγικό σκοπό δικαιολογούμενο από τη μέριμνα να επιτευχθεί στο μέλλον σε μεγαλύτερο βαθμό η τήρηση των κατά νόμο προϋποθέσεων εκ μέρους των οικείων επιχειρήσεων, δεν νομίζω ότι μπορώ παραδεκτώς να παραιτηθώ από το να συναγάγω τις κατά νόμο συνέπειες των παρατυπιών αυτών, όταν, όπως εν προκειμένω είναι τόσο πολλές και αφορούν το σύνολο της δραστηριότητας της επιχειρήσεως.

137. Επομένως, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι ο πρόσφατος χαρακτήρας της άδειας που χορηγήθηκε στην επιχείρηση δεν μπορεί να δικαιολογήσει το ότι ο αριθμός, η φύση και οι ημερομηνίες των κινήσεων του ελαιολάδου μεταξύ της επιχειρήσεως και των τρίτων επιχειρηματιών, που συνιστούν ένα από τα ερείσματα του υπολογισμού της ενισχύσεως, δεν περιγράφονται επακριβώς. Το γεγονός ότι ο έλεγχος των εμπορικών εγγράφων είναι πλήρης, όπως πιστοποιείται από την Ισπανική Κυβέρνηση βάσει των αριθμητικών στοιχείων που αναφέρονται στα πρακτικά, δεν αρκεί για να καλυφθεί η έλλειψη στοιχείων για την αντιστοιχία μεταξύ των λογιστικών και των πραγματικών αποθεμάτων, για την ύπαρξη των οποίων ουδεμία δικαιολόγηση παρέχεται.

138. Κατά συνέπεια, θεωρώ ότι η Επιτροπή βασίμως εφάρμοσε τη βαλλόμενη χρηματοοικονομική διόρθωση.

ι) Martínez Henarejos

139. Σύμφωνα με τις διαπιστώσεις στις οποίες προέβη το ΕΓΤΠΕ ως προς την επιθεώρηση αυτής της επιχειρήσεως από το

59 — Όπ.π., σ. 9, σημείο 4.2.
60 — Όπ.π., σ. 12 και 13.

Γραφείο, οι οποίες εκτίθενται στον πίνακα που προσαρτάται στην έκθεση ελέγχου της 31ης Μαΐου 1994 [61] και στο έγγραφο που απηύθυνε η Επιτροπή προς τις ισπανικές αρχές στις 13 Ιουνίου 1995 [62], τα λογιστικά κατάστιχα των αποθεμάτων χύδην ελαιολάδου, συσκευασμένου ελαιολάδου και συσκευασιών δεν ήταν ενημερωμένα κατά την επιθεώρηση του Γραφείου και δεν κατέστη δυνατός κανένας επιτόπου έλεγχος της αντιστοιχίας μεταξύ των λογιστικών και των πραγματικών αποθεμάτων. Από τα δύο αυτά είδη στοιχείων, που τελικά ελήφθησαν από την επιχείρηση, φανερώθηκαν διαφορές που, καίτοι σχετικής σημασίας, είναι ιδιαίτερα πολυάριθμες. Επομένως, η ενίσχυση καταβλήθηκε χωρίς να έχει πραγματοποιηθεί αποτελεσματικός έλεγχος.

140. Η εξέταση των εγγράφων της επιθεωρήσεως από το Γραφείο επιβεβαιώνει καθένα από τα στοιχεία αυτά. Από τα πρακτικά της 6ης Οκτωβρίου 1992 καθίσταται φανερό ότι τα λογιστικά στοιχεία κάθε μιας από τις ανωτέρω κατηγορίες προϊόντων δεν κατέστη δυνατόν να συγκεντρωθούν την ημέρα της επιθεωρήσεως [63]. Διαφορές μεταξύ των λογιστικών και των πραγματικών αποθεμάτων των προϊόντων αυτών, που επισημάνθηκαν στη συνέχεια, εμφανίζονται σε όλες τις περιπτώσεις, όσον αφορά το χύδην ελαιόλαδο και τις συσκευασίες, και περίπου στο ήμισυ των περιπτώσεων όσον αφορά το συσκευασμένο λάδι [64].

141. Η Ισπανική Κυβέρνηση εκθέτει ότι οι ελλείψεις αντιστοιχίας που διαπιστώθηκαν κατά το πέρας του ελέγχου που πραγματοποιήθηκε στο κατάστημα του Γραφείου δεν μπορούν να θεωρηθούν σημαντικές. Κατά το προσφεύγον, οι διαφορές αυτές οφείλονται στο γεγονός ότι η επιχείρηση συσκευάζει το λάδι της εντός δεκαέξι διαφορετικών τύπων συσκευασίας.

142. Τα επιχειρήματα που ανέπτυξε το Βασίλειο της Ισπανίας δεν μπορούν να δικαιολογήσουν την οιονεί μόνιμη διάσταση, στην επιχείρηση Martínez Henarejos, μεταξύ των λογιστικών βιβλίων και των πραγματικών αποθεμάτων. Μια τέτοια ανοχή, αν γινόταν δεκτή, θα ισοδυναμούσε με άρνηση κάθε χρησιμότητας από την τήρηση πιστής λογιστικής καταγραφής των αποθεμάτων της επιχειρήσεως, όπως επιβάλλεται από τη ρύθμιση. Επιπλέον, η Ισπανική Κυβέρνηση δεν διευκρινίζει τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι ο αριθμός των τύπων συσκευασίας αποτελεί εμπόδιο για την κανονική τήρηση λογιστικών βιβλίων, δεδομένου ότι οι καταγραφείσες τόσο από λογιστικής όσο και από πραγματικής απόψεως μονάδες είναι, καταρχήν, οι ίδιες.

143. Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι η χρηματοοικονομική διόρθωση που αποφάσισε η Επιτροπή είναι δικαιολογημένη.

ια) Hispanoliva

144. Σύμφωνα με τις διαπιστώσεις στις οποίες προέβη το ΕΓΤΠΕ ως προς την επιθεώρηση αυτής της επιχειρήσεως από το

61 — Παράρτημα Ι του υπομνήματος αντικρούσεως.

62 — Προσαρτημένο στο παράρτημα V της προσφυγής ακυρώσεως, σ. 9.

63 — Παράρτημα XI, φάκελος Martínez Henarejos, σ. 10, πριν από τη συμπλήρωση με στοιχεία από τους επιθεωρητές του Γραφείου.

64 — Όπ.π., σ. 10, κατόπιν συμπληρώσεων από τους επιθεωρητές του Γραφείου.

Γραφείο, και οι οποίες εκτίθενται στον πίνακα που προσαρτάται στην έκθεση ελέγχου της 31ης Μαΐου 1994 [65] και στο έγγραφο που απηύθυνε η Επιτροπή προς τις ισπανικές αρχές στις 13 Ιουνίου 1995 [66] επισημαίνονται, μεταξύ άλλων, οι ακόλουθες παρατυπίες: οι εγκαταστάσεις, η αποθήκη και η διάρθρωση της επιχειρήσεως δεν ελέγχθηκαν άμεσα· ούτε και οι συσκευασίες· ο έλεγχος της αντιστοιχίας μεταξύ των πραγματικών και των λογιστικών αποθεμάτων συσκευασιών δεν πραγματοποιήθηκε· δεν υφίσταται καμία λεπτομέρεια όσον αφορά την επαλήθευση των παραλαβών και των εξόδων του ελαιολάδου. Επομένως, η ενίσχυση καταβλήθηκε χωρίς να έχει πραγματοποιηθεί αποτελεσματικός έλεγχος.

145. Από την εξέταση των εγγράφων που προσκομίστηκαν κατά τη επιθεώρηση του Γραφείου επιβεβαιώνεται κάθε ένα απ' αυτά τα στοιχεία. Οι επιθεωρητές του Γραφείου ανέγραψαν στο μέρος των πρακτικών της 5ης Αυγούστου 1992 που προβλέπεται για την περιγραφή των χαρακτηριστικών της εγκαταστάσεως συσκευασίας, της αποθήκης και της διαρθρώσεως της επιχειρήσεως ότι, κατά την επιχείρηση, καμία μεταβολή δεν είχε επέλθει από την τελευταία επιθεώρηση [67]. Το μέρος των πρακτικών που αναφέρεται στην επιθεώρηση των συσκευασιών φέρει μια σημείωση του επιθεωρητή με την οποία αναφέρεται ότι, λόγω του πολύ μεγάλου αριθμού των συσκευασιών και της διαφοράς παρουσιάσεως τους δεν ελέγχθηκαν οι συσκευασίας αυτές [68]. Ο πίνακας των πρακτικών που προβλέπεται για την επιθεώρηση της αντιστοιχίας μεταξύ της λογιστικής εκτιμήσεως των αποθεμάτων και των πραγματικών αποθεμάτων συσκευασιών δεν συμπληρώθηκε από τους επιθεωρητές [69]. Τέλος, τα μέρη των πρακτικών που προορίζονται για τις εισόδους και τις εξόδους του ελαιολάδου δεν έχουν συμπληρωθεί [70].

146. Η Ισπανική Κυβέρνηση υπενθυμίζει την, ήδη περιγραφείσα [71], μέθοδο που χρησιμοποίησαν οι επιθεωρητές για να διενεργήσουν την επιθεώρηση των εγκαταστάσεων και των χώρων της επιχειρήσεως. Για τους προεκτεθέντες λόγους, νομίζω ότι η μέθοδος αυτή δεν εξασφαλίζει αποτελεσματικό έλεγχο [72].

147. Το προσφεύγον εκθέτει ότι, εφόσον τα στοιχεία της λογιστικής αποθήκης αντιστοιχούσαν προς τις ποσότητες συσκευασμένου λαδιού που υφίσταντο πράγματι στους χώρους της επιχειρήσεως κατά την επιθεώρηση, οι επιθεωρητές θεωρούσαν ότι ήταν περιττό να προβούν σε ακριβή απαρίθμηση των συσκευασιών που βρίσκονταν εκεί.

148. Η επιχειρηματολογία αυτή δεν λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι το άρθρο 12, παράγραφος 1, του κανονισμού 2677/85 επιβάλλει την επαλήθευση εκ μέρους των κρατών μελών της αντιστοιχίας μεταξύ των συνολικών συσκευασμένων ποσοτήτων χύδην λαδιού καθώς και των κενών συσκευασιών που υπάρχουν στην επιχείρηση και των στοιχείων που απορρέουν από τη λογιστική αποθήκης. Επομένως, δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

65 — Παράρτημα Ι του υπομνήματος αντικρούσεως.

66 — Προσαρτημένο στο παράρτημα V της προσφυγής ακυρώσεως, σ. 10.

67 — Παράρτημα XI της προσφυγής ακυρώσεως, φάκελος Hispanoliva, σ. 2 έως 4.

68 — Όπ.π., σ. 8, σημείο 3.3.

69 — Όπ.π., σ. 9, σημείο 4.3.

70 — Όπ.π., σ. 12 και 13.

71 — Βλ. το σημείο 115 αυτών των προτάσεων.

72 — Όπ.π., σημείο 116.

149. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί η ορθότητα της χρηματοοικονομικής διορθώσεως που εφάρμοσε εν προκειμένω η Επιτροπή.

ιβ) Hijos de Joaquín Seguí

150. Σύμφωνα με τις διαπιστώσεις στις οποίες προέβη το ΕΓΤΠΕ ως προς την επιθεώρηση αυτής της επιχειρήσεως από το Γραφείο, οι οποίες εκτίθενται στον πίνακα που προσαρτάται στην έκθεση ελέγχου της 31ης Μαΐου 1994 [73] και στο έγγραφο που απηύθυνε η Επιτροπή προς τις ισπανικές αρχές στις 13 Ιουνίου 1995 [74] επισημαίνονται, μεταξύ άλλων, οι ακόλουθες παρατυπίες: αριθμοί τιμολογίων δεν αναγράφηκαν στη λογιστική αποθήκης· σφάλματα διαπιστώθηκαν στην καταχώρηση των ποσοτήτων ελαιολάδου· οι επισημάνσεις των συσκευασιών δεν φέρουν αριθμό αναγνωρίσεως· δεν υφίσταται αντιστοιχία μεταξύ των λογιστικών και των πραγματικών αποθεμάτων. Επομένως, η ενίσχυση καταβλήθηκε, χωρίς να έχει πραγματοποιηθεί αποτελεσματικός έλεγχος.

151. Από την εξέταση των εγγράφων που προσκομίστηκαν κατά την επιθεώρηση του Γραφείου επιβεβαιώνεται κάθε ένα απ' αυτά τα σημεία. Από τις σημειώσεις του επιθεωρητή του Γραφείου στα πρακτικά της 6ης Μαΐου 1992 προκύπτει ότι στη λογιστική αποθήκης παραλήφθηκαν αριθμοί τιμολογίων [75]. Κατά τον επιθεωρητή, ο χαρακτηρισμός ορισμένων ποσοτήτων λαδιού δεν ανταποκρινόταν στην πραγματική τους ποιότητα [76]. Ο επιθεωρητής του Γραφείου ανέφερε σαφώς ότι η επισήμανση των συσκευασιών παρθένου ελαιολάδου δεν έφερε αριθμό αναγνωρίσεως [77]. Τέλος, από τη σύγκριση των λογιστικών και των πραγματικών αποθεμάτων προκύπτει η ύπαρξη διαφορών σε όλες τις περιπτώσεις [78].

152. Η Ισπανική Κυβέρνηση εκθέτει ότι οι διαπιστωθείσες διαφορές δεν είναι σημαντικές, καθ' ότι ανέρχονται συνολικώς μόνο σε 142 λίτρα. Προσθέτει ότι οι επιθεωρητές προέβησαν σε ιδιαίτερες επαληθεύσεις, δηλαδή εξέτασαν τα τιμολόγια και τις αποδείξεις που εκδόθηκαν για τις εμπορικές πράξεις, καθώς και τις έγγραφες, στα φορολογικά κατάστιχα, των υποβληθέντων εμπορικών εγγράφων.

153. Στον αριθμό που αναφέρει το προσφεύγον δεν λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των διαφορών που διαπιστώθηκαν κατά την επιθεώρηση, εφόσον επισημάνθηκαν αποκλίσεις πολλών εκατοντάδων μονάδων στις εκτιμήσεις, αφενός, των λογιστικών και πραγματικών αποθεμάτων χύδην λαδιού και, αφετέρου, των αποθεμάτων συσκευασιών [79]. Επιπλέον, η Ισπανική Κυβέρνηση δεν διευκρινίζει τις συνέπειες που συνάγει από το γεγονός ότι οι επιθεωρητές προέβησαν σε ιδιαίτερες επαληθεύσεις και δεν λέει κατά πόσο το γεγονός αυτό είναι ικανό να αμβλύνει την ευθύνη της που προέκυψε από τη χορήγηση ενισχύσεως η οποία καταβλήθηκε, χωρίς να έχει πραγματοποιηθεί αποτελεσματικός έλεγχος.

73 — Παράρτημα Ι του υπομνήματος αντικρούσεως.

74 — Προσαρτημένο στο παράρτημα V της προσφυγής ακυρώσεως, σ. 10.

75 — Παράρτημα XI της προσφυγής ακυρώσεως, φάκελος «Hijos de Joaquín Seguí», σ. 6.

76 — Όπ.π., σ. 7.

77 — Όπ.π., σ. 10.

78 — Όπ.π., σ. 9.

79 — Όπ.π.

154. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί η ορθότητα της συγχρηματοοικονομικής διορθώσεως που επέβαλε η Επιτροπή.

ιγ) Emiliano Vivas

155. Σύμφωνα με τις διαπιστώσεις στις οποίες προέβη το ΕΓΤΠΕ ως προς την επιθεώρηση αυτής της επιχειρήσεως από το Γραφείο, οι οποίες εκτίθενται στον πίνακα που προσαρτάται στην έκθεση ελέγχου της 31ης Μαΐου 1994 [80], επισημάνθηκαν ιδίως οι ακόλουθες παρατυπίες: απουσία αποθεμάτων, αδυναμία πραγματοποιήσεως ελέγχου των συσκευασιών, σημαντικά κενά στην οικονομική λογιστική. Επομένως, η ενίσχυση καταβλήθηκε, χωρίς να έχει πραγματοποιηθεί αποτελεσματικός έλεγχος.

156. Από την εξέταση των εγγράφων που προσκομίστηκαν κατά την επιθεώρηση από το Γραφείο επιβεβαιώνεται καθένα απ' αυτά τα σημεία. Στα πρακτικά της 21ης Δεκεμβρίου 1992, όπως και της 15ης Ιουλίου 1993, δεν περιέχεται κανένα αριθμητικό στοιχείο για τα αποθέματα χύδην ή συσκευασμένου ελαιολάδου [81]. Από το πρώτο από αυτά τα έγγραφα προκύπτει ότι δεν κατέστη δυνατό τότε να πραγματοποιηθεί κανένας έλεγχος των συσκευασιών, δεδομένου ότι οι συσκευασίες δεν ήταν τοποθετημένες με τάξη [82]. Ελλείπουν ορισμένα τιμολόγια που αντιστοιχούν σε εξόδους ελαιολάδου από την επιχείρηση τα οποία αντικαταστάθηκαν με δελτία παραδόσεως, τα οποία και μόνον αυτά ελέγχθηκαν [83].

157. Η Ισπανική Κυβέρνηση προβάλλει ότι η ανυπαρξία αποθεμάτων ελαιολάδου οφείλεται στη μικρή δραστηριότητα της επιχειρήσεως και δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά ανωμαλία. Όσον αφορά τις συσκευασίες, εκθέτει ότι ο επιθεωρητής εκτίμησε τον αριθμό τους κατόπιν μετρήσεως χωρητικότητας, πράγμα που επιβεβαίωσε την αντιστοιχία των πραγματικών και λογιστικών αποθεμάτων. Τέλος, το προσφεύγον εκθέτει ότι υφίστανται τιμολόγια για κάθε εξετασθείσα παρτίδα λαδιού που εξήλθε από την επιχείρηση, πλην μιας, για την οποία υπάρχει δελτίο παραδόσεως, το δε τιμολόγιο δεν είχε ακόμη εκδοθεί λόγω του χρονικού διαστήματος που απαιτείται μεταξύ της υλικής παραδόσεως και της τιμολογήσεως.

158. Πρέπει να σημειωθεί ότι, καίτοι η ανυπαρξία αποθεμάτων δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά ανωμαλία, η έλλειψη αποτελεσματικού ελέγχου είναι, αντιθέτως, καταδικαστέα και, εν προκειμένω, αποδεδειγμένη ως εκ της ανεπαρκούς επιθεωρήσεως των αποθεμάτων συσκευασιών [84]. Ομοίως, η Ισπανική Κυβέρνηση δεν αποδεικνύει ότι ο έλεγχος του δελτίου παραδόσεως οφείλεται σε περιστάσεις που έχουν σχέση με το χρονικό διάστημα της εκδόσεως του τιμολογίου.

159. Επομένως, δεν πρέπει να αμφισβητηθεί η ορθότητα της χρηματοοικονομικής διορθώσεως που εφάρμοσε η Επιτροπή.

80 — Παράρτημα Ι του υπομνήματος αντικρούσεως.

81 — Παράρτημα XI της προσφυγής ακυρώσεως, φάκελος Emiliano Vivas, σ. 8 των πρακτικών, σημεία 3.1 και 3.2.

82 — Όπ.π., πρακτικά της 21ης Δεκεμβρίου 1992, σ. 8 και 9, σημεία 3.3 και 4.3.

83 — Όπ.π., σ. 13.

84 — Όπ.π., σ. 8, σημείο 3.3, και 9, σημείο 4.3.

160. Τα ανωτέρω στοιχεία αποδεικνύουν, κατ' εμέ, τις πολλαπλές παραβάσεις εκ μέρους των εν λόγω επιχειρήσεων των κανόνων που αφορούν την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών. Οι παρατυπίες αυτές δεν προκάλεσαν την εφαρμογή επαρκών μέτρων ελέγχου, όπως ορίζονται στον κανονισμό 729/70. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, η Κοινότητα δεν μπορεί να αναλάβει τις οικονομικές συνέπειες των ανωμαλιών ή αμελειών που είναι καταλογιστέες στα διοικητικά όργανα ή οργανισμούς των κρατών μελών.

Β — *Επί του λόγου που στηρίζεται στην παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας*

161. Το Βασίλειο της Ισπανίας προβάλλει ότι η αρχή της αναλογικότητας, γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου, επιτάσσει να μην υπερβαίνουν τα κοινοτικά όργανα, στο πλαίσιο της ασκήσεως των εξουσιών τους, τα όρια αυτού που είναι αναγκαίο και κατάλληλο για την επίτευξη του επιδιωκομένου σκοπού.

162. Θεωρεί ότι η Επιτροπή, με την απόφαση 96/701, παραβίασε την αρχή αυτή, αφενός, απαιτώντας την ανάκληση της εγκρίσεως που δόθηκε σε διάφορες επιχειρήσεις και, αφετέρου, με την εκ μέρους της επιλογή των ποσοστών που χρησιμοποιήθηκαν ως βάση για την εκτίμηση της χρηματοοικονομικής διορθώσεως.

1. Επί της ανακλήσεως της εγκρίσεως

163. Η Ισπανική Κυβέρνηση εκθέτει ότι, κατά την εφαρμοστέα κοινοτική νομοθεσία, υφίστανται δύο περιπτώσεις ανακλήσεως: η μία, οριστική, αποτελεί τη συνέπεια της μη τηρήσεως των όρων που τίθενται για τη χορήγηση της εγκρίσεως· η άλλη, προσωρινή, επέρχεται, όταν έχει ζητηθεί ενίσχυση για ποσότητα ελαιολάδου ανώτερη της ποσότητας για την οποία έχει αναγνωρισθεί το δικαίωμα ενισχύσεως ή όταν το ελαιόλαδο δεν ανταποκρίνεται στους κατά νόμον ορισμούς.

164. Η Ισπανική Κυβέρνηση θεωρεί ότι η Επιτροπή, ζητώντας την προσωρινή ανάκληση της εγκρίσεως που χορηγήθηκε στις επιχειρήσεις Olivar de Segura και Agroalimentaria Minerva, δεν τήρησε την κοινοτική νομοθεσία και παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας.

165. Κατά το προσφεύγον, η προσωρινή ανάκληση δεν είναι αυτόματη, διότι εξαρτάται από τη συνδρομή δύο προϋποθέσεων.

166. Η ποσότητα λαδιού για την οποία ζητήθηκε, αχρεωστήτως, η ενίσχυση πρέπει να είναι σημαντική, όπως ορίζει το άρθρο 12, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2677/85, κατά τον οποίο η ενίσχυση που ζητείται χωρίς να οφείλεται πρέπει να υπερβαίνει τουλάχιστον κατά 20 % την ελεγχθείσα ποσότητα για την οποία αναγνωρίστηκε το δικαίωμα για ενίσχυση.

167. Επιπλέον, πρέπει να αποδεικνύεται βούληση εξαπατήσεως. Το προσφεύγον παραθέτει το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 2677/85, κατά το οποίο η ανάκληση επέρχεται όταν διαπιστώνεται ότι το λάδι δεν ανταποκρίνεται σε έναν από τους προβλεπόμενους ορισμούς λόγω μειγμάτων ή χημικών διαδικασιών «που αποσκοπούν στο να επωφεληθεί της ενισχύσεως στην κατανάλωση ένα ελαιόλαδο που δεν θα είχε αυτό το δικαίωμα». Κατά το προσφεύγον, ο όρος της προθέσεως εξαπατήσεως απορρέει από το ίδιο το κείμενο της διατάξεως αυτής.

168. Κατά συνέπεια, η Ισπανική Κυβέρνηση προβάλλει ότι οι δύο εν λόγω επιχειρήσεις δεν μπορούν να διατρέχουν τον κίνδυνο της ανακλήσεως της εγκρίσεώς τους, διότι οι επίδικες ποσότητες λαδιού είναι ασήμαντες και δεν μπορεί να τους προσαφθεί βούληση εξαπατήσεως. Διευκρινίζει ότι δεν καταβλήθηκε στις επιχειρήσεις αυτές η αντίστοιχη ενίσχυση.

169. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προϋπόθεση ελάχιστης ποσότητας 20 %, από την οποία εξαρτάται η προσωρινή ανάκληση της εγκρίσεως, κατά το άρθρο 12, παράγραφος 6, του κανονισμού 2677/85, απορρέει από έναν κανονισμό που τροποποιεί τη διάταξη αυτή και του οποίου η έναρξη ισχύος είναι μεταγενέστερη του οικονομικού έτους 1992. Επομένως, κατ' αυτή, η προϋπόθεση αυτή δεν έχει εν προκειμένω εφαρμογή.

170. Θεωρεί ότι καταχρηστικώς γίνεται λόγος για ύπαρξη σφάλματος, όταν από την αίτηση ενισχύσεως προκύπτει σαφώς ποσότητα ανώτερη αυτής για την οποία αναγνωρίστηκε το δικαίωμα ενισχύσεως, όπως επίσης είναι καταχρηστική η άρνηση ότι υπάρχει βούληση εξαπατήσεως όταν οι αναλύσεις αποκαλύπτουν την ύπαρξη τριχλωραιθυλενίου. Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι διευθυντές της επιχειρήσεως είναι, εν πάση περιπτώσει, υπεύθυνοι για την τελική σύνθεση των προϊόντων τους και για τον χαρακτηρισμό των προϊόντων αυτών ο οποίος μπορεί να τους παράσχει το δικαίωμα ενισχύσεως υπό τις προβλεπόμενες προϋποθέσεις.

171. Το Βασίλειο της Ισπανίας διευκρινίζει ότι το να εξαρτάται η προσωρινή ανάκληση από την προϋπόθεση ενός ελάχιστου ορίου υπερβάσεως αποτελεί εγγενές στοιχείο στην αναγκαία αντιστοιχία που πρέπει να υφίσταται μεταξύ της διαπραχθείσας παραβάσεως και της επιβαλλόμενης κυρώσεως.

172. Προβάλλει ότι η επιχειρηματολογία που υιοθέτησε η Επιτροπή δεν συνάδει προς τη δήλωση που αυτή ζήτησε να περιληφθεί στα πρακτικά της συνεδριάσεως της Επιτροπής Διαχειρίσεως των Λιπαρών Ουσιών της 26ης Φεβρουαρίου 1993, κατά την οποία «το άρθρο 12, παράγραφος 6, του κανονισμού 2677/85 αναφέρεται στις περιπτώσεις ανακριβών δηλώσεων που υποβάλλονται εσκεμμένως ή συνεπεία βαρείας αμελείας, ενώ οι περιπτώσεις ουσιαστικών σφαλμάτων αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής αυτής της διατάξεως».

173. Τέλος, η Ισπανική Κυβέρνηση προσθέτει ότι είναι ακατανόητο το ότι σε μία αίτηση ενισχύσεως που αφορούσε μη οφειλόμενη, αλλά αμελητέα, ποσότητα επιβάλλεται η κύρωση της ανακλήσεως της εγκρίσεως πριν από τη μεταρρύθμιση του 1993, ενώ, μετά την ημερομηνία αυτή, παρόμοια αίτηση δεν έχει τις ίδιες συνέπειες.

174. Ο λόγος που προβάλλει το Βασίλειο της Ισπανίας, ο οποίος αντλείται από την παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, αποτελείται επομένως από δύο σκέλη.

175. Το προσφεύγον αμφισβητεί την υποχρέωση που του επιβάλλει η Επιτροπή να ανακαλέσει τη χορηγηθείσα στις επιχειρήσεις αυτές έγκριση, ενώ, κατά το πρώτο σκέλος, δεν μπορεί να τους αποδοθεί καμία πρόθεση εξαπατήσεως και, κατά το δεύτερο σκέλος, το υπερβάλλον της ζητούμενης ποσότητας ελαιολάδου είναι ασήμαντο.

α) Όσον αφορά την επιταγή της αποδείξεως βουλήσεως εξαπατήσεως

176. Από το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 3089/78, όπως και από το άρθρο 12, παράγραφος 6, του κανονισμού 2677/85, προκύπτει ότι το κράτος μέλος προβαίνει στην προσωρινή ανάκληση της εγκρίσεως που χορηγήθηκε σε επιχείρηση συσκευασίας η οποία ζήτησε ενίσχυση για ποσότητα ελαιολάδου ανώτερη αυτής για την οποία έχει αναγνωρισθεί το δικαίωμα ενισχύσεως.

177. Στο κείμενο των διατάξεων αυτών δεν υπάρχει καμία ασάφεια ως προς την υποχρέωση που υπέχουν τα κράτη μέλη να προβαίνουν στην ανάκληση της εγκρίσεως από τη στιγμή κατά την οποία μια αίτηση ενισχύσεως αφορά ποσότητα ανώτερη αυτής που έγινε δεκτή.

178. Έτσι, το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 3089/78 προβλέπει ότι το κράτος μέλος «αποφασίζει την προσωρινή ανάκληση της εγκρίσεως», όπως επίσης και το άρθρο 12, παράγραφος 6, του κανονισμού 2677/85 διευκρινίζει ότι «το κράτος μέλος ανακαλεί αμέσως την έγκριση», *χωρίς να εξαρτά την απόφαση αυτή από οποιαδήποτε άλλη προϋπόθεση* εκτός απ' αυτή της διαπιστώσεως ποσότητας ελαιολάδου που υπερβαίνει την ποσότητα που έγινε δεκτή.

179. Επομένως, η κοινοτική ρύθμιση δεν επιβάλλει να αποδεικνύεται προηγουμένως και η βούληση εξαπατήσεως του επιχειρηματία από τον οποίο προέρχεται η αίτηση.

180. Το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 2677/85, που η Ισπανική Κυβέρνηση επικαλείται προς στήριξη της επιχειρηματολογίας της, δεν έχει εφαρμογή σε αίτηση ενισχύσεως που αφορά επιπλέον ποσότητα. Πράγματι, αφορά την περίπτωση προσωρινής ανακλήσεως εγκρίσεως που επέρχεται συνεπεία μεταβολής της ουσίας του ελαιολάδου κατόπιν μειγμάτων ή χημικών μεθόδων. Όμως, δεν πρόκειται γι' αυτό το είδος παρατυπίας στις διαδικασίες που αφορούν τις δύο προαναφερθείσες επιχειρήσεις.

181. Ως προς την ερμηνεία που έδωσε η Επιτροπή, στο πλαίσιο της Επιτροπής Διαχειρίσεως των Λιπαρών Ουσιών της 26ης Φεβρουαρίου 1993, στο άρθρο 12, παράγραφος 6, του κανονισμού 2677/85, σχετικά με την απόδειξη προθέσεως εξαπατήσεως ή βαριάς αμέλειας, πρέπει να διευκρινισθεί ότι η απόφαση 96/701 δεν αντιφάσκει προς την άποψη αυτή.

182. Από τη δήλωση της Επιτροπής προκύπτει ότι αυτή θεωρεί ότι η εν λόγω διάταξη έχει την έννοια ότι οι περιπτώσεις πλάνης περί τα πράγματα αποκλείονται από το πεδίο της εφαρμογής, ενώ εξομοιώνεται κάθε άλλη παρατυπία, ανάλογα με τις περιπτώσεις, προς εσκεμμένες ενέργειες ή βαριές αμέλειες. Όμως, όπως είπα, οι ισπανικές αρχές ισχυρίστηκαν ότι οι επιπλέον ποσότητες που περιέχονται στις αιτήσεις οφείλονται σε περιπτώσεις ακούσιας πλάνης εκ μέρους των επιχειρήσεων συσκευασίας, χωρίς πάντως να επιτύχει να αποδείξει την ύπαρξη αυτών των περιπτώσεων πλάνης ούτε, ακόμη περισσότερο, να αποδείξει ότι επρόκειτο για περιπτώσεις καθαρώς πλάνης περί τα πράγματα.

β) Επί της προϋποθέσεως ελάχιστου καθ' υπέρβαση ύψους της ποσότητας που χρησιμεύει ως βάση της αιτήσεως ενισχύσεως

183. Η αρχή ότι πρέπει να απαιτείται ένα ελάχιστο ύψος πριν αποφασισθεί η ανάκληση της εγκρίσεως δεν μπορεί να απορρεύσει από το κείμενο του άρθρου 12, παράγραφος 6, του κανονισμού 2677/85, όπως ισχύει βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 643/93 [85] που επικαλείται το προσφεύγον. Πράγματι, το κείμενο αυτό άρχισε να ισχύει μετά το οικονομικό έτος 1992 [86].

184. Βεβαίως για λόγους που οφείλονται τόσο στην αναγκαιότητα να αποφασίζονται μόνο οι απολύτως αναγκαίες κυρώσεις όσο και στην τήρηση της αρχής της αναλογικότητας μπορεί να γίνει δεκτό ότι, ακόμη και αν έχει αρχίσει να ισχύει μετά τα ένδικα περιστατικά, ένας νέος κανόνας που εξαρτά την απώλεια της εγκρίσεως από μια πρόσθετη προϋπόθεση έχει επίσης εφαρμογή στα περιστατικά αυτά.

185. Εντούτοις, πρέπει να υπομνησθεί ότι η υπό κρίση προσφυγή σκοπεί στην αμφισβήτηση της ορθότητας της χρηματοοικονομικής διορθώσεως που εφάρμοσε ένα κράτος μέλος συνεπεία των ευθυνών του στον τομέα της χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής. Επομένως, η διαφορά αφορά την αποτελεσματικότητα των ελέγχων που πραγματοποίησε σε ορισμένους επιχειρηματίες και όχι στα μέτρα που έπρεπε να λάβει, ιδίως ενόψει της νομοθεσίας που θεσπίστηκε μετά από τα γεγονότα, έναντι των οικείων επιχειρήσεων.

186. Υπό το πρίσμα αυτό, το νομότυπο των ελέγχων που διενήργησε το Βασίλειο της Ισπανίας πρέπει να κριθεί σε συνάρτηση με την εφαρμοστέα ρύθμιση κατά το χρονικό

85 — Κανονισμός της Επιτροπής, της 19ης Μαρτίου 1993 (ΕΕ L 69, σ. 19).

86 — Το άρθρο 2 του κανονισμού 643/93 ορίζει ως έναρξη ισχύος του κανονισμού την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, ήτοι την 27η Μαρτίου 1993.

σημείο των ερευνών του Γραφείου και της τύχης που επιφύλαξε η ισπανική διοίκηση στις διαπιστωθείσες παρατυπίες και όχι ενόψει της μεταγενέστερης νομοθεσίας. Κατά συνέπεια, πρέπει να αναχθούμε στην ημερομηνία των ελέγχων προκειμένου να κριθεί η τήρηση, από το Βασίλειο της Ισπανίας, της ρυθμίσεως που προβλέπει κυρώσεις για τις παρατυπίες αυτές και, ενδεχομένως, προκειμένου να διαπιστωθεί ότι οι παρατυπίες αυτές δεν είχαν ως κατάληξη τα μέτρα που προέβλεπε η τότε εφαρμοστέα νομοθεσία.

187. Αντιθέτως, ενώ το άρθρο 12, παράγραφος 6, του κανονισμού 2677/85 επιτρέπει στο κράτος μέλος να προσαρμόσει αναλογικώς το μέτρο προς τα προσαπτόμενα στην υπεύθυνη επιχείρηση περιστατικά καθορίζοντας από ένα έως πέντε έτη, ανάλογα με τη σοβαρότητα της παραβάσεως, τη διάρκεια της ανακλήσεως της εγκρίσεως, οι ισπανικές αρχές μείωσαν απλώς το ποσό της ενισχύσεως κατ' αναλογία προς την επιπλέον ποσότητα. Είναι εύλογη η σκέψη ότι ένα τέτοιο μέτρο μπορεί να περιορίσει τα αποτρεπτικά αποτελέσματα που συνδέονται με το μέτρο που προβλέπει ο κοινοτικός νομοθέτης στο άρθρο 12.

188. Από το σύνολο των σκέψεων αυτών προκύπτει ότι η Επιτροπή μπορεί ευλόγως να στηρίξει τις χρηματοοικονομικές διορθώσεις που εφαρμόστηκαν στο Βασίλειο της Ισπανίας στο γεγονός ότι ουδεμία προσωρινή ανάκληση εγκρίσεως αποφασίστηκε έναντι των επιχειρήσεων Olivar de Segura και Agroalimentaria Minerva, ενώ οι εν λόγω επιχειρηματίες είχαν υποβάλει αιτήσεις ενισχύσεως για ποσότητα ανώτερη αυτής για την οποία είχε αναγνωριστεί το δικαίωμα ενισχύσεως. Το γεγονός ότι το επιπλέον ποσό δεν έφθασε το ύψος του 20 % και ότι δεν αποδείχθηκε επισήμως η βούληση εξαπατήσεως εκ μέρους των οικείων επιχειρήσεων δεν ασκούν εν προκειμένω καμία επιρροή.

2. Επί του ποσοστού των χρηματοοικονομικών διορθώσεων

189. Το Βασίλειο της Ισπανίας θεωρεί ότι οι χρηματοοικονομικές διορθώσεις στις οποίες κατέληξε η Επιτροπή είναι αδικαιολόγητες και προφανώς δυσανάλογες σε σύγκριση με την πολύ μικρή σημασία των σφαλμάτων των εν λόγω επιχειρήσεων.

190. Θεωρεί ότι, αρχίζοντας με την εφαρμογή χρηματοοικονομικής διορθώσεως ίσης προς το 50 % της συνολικής ενισχύσεως που καταβλήθηκε το 1992 και μειώνοντάς την έξι μήνες αργότερα, σε 100 % της ενισχύσεως που χορηγήθηκε σε τέσσερις επιχειρήσεις συσκευασίας και σε 10 % της ενισχύσεως που χορηγήθηκε στις εννέα άλλες, η Επιτροπή επιδεικνύει ασυνέπεια και καθιστά φανερό ότι δεν εφάρμοσε κανένα προκαθορισμένο κριτήριο, οπότε η χρηματοοικονομική διόρθωση δεν έχει κανένα σύνδεσμο με την παράβαση.

191. Η Ισπανική Κυβέρνηση προσθέτει ότι η Επιτροπή δεν ακολούθησε τα κριτήρια που είχε η ίδια καθορίσει στην ανακοίνωσή της της 3ης Ιουνίου 1993 προς την επιτροπή του ΕΓΤΠΕ, ως προς την εκτίμηση των χρηματοοικονομικών συνεπειών κατά την κατάρτιση της αποφάσεως εκκαθαρίσεως των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα εγγυήσεων, όπου πρότεινε τρεις κατηγορίες χρηματοοικονομικών διορθώσεων ανάλογα με τη σοβαρότητα των ελλείψεων που διαπιστώνονται [87].

87 — Παράρτημα ΙΙΙ του υπομνήματος αντικρούσεως, έγγραφο VI/216/93.

192. Η Επιτροπή απαντά ότι η εφαρμοσθείσα διόρθωση δεν συνιστά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

193. Διευκρινίζει ότι τα εφαρμοσθέντα κριτήρια για τον καθορισμό της επίδικης χρηματοοικονομικής διορθώσεως καθορίστηκαν στο πλαίσιο επαφών που υπήρξαν με τις ισπανικές αρχές μετά από τις επιθεωρήσεις που πραγματοποίησαν οι υπηρεσίες της Επιτροπής καθώς και στο πλαίσιο διμερών συναντήσεων. Οι επαφές αυτές κατέστησαν δυνατό να επιλεγεί, κατά την Επιτροπή, μια μέθοδος διορθώσεως που εφαρμόστηκε σε περιορισμένο αριθμό φακέλων και παρείχαν έρεισμα για την επανεξέταση των πρώτων συμπερασμάτων και της αρχικώς προταθείσας διορθώσεως.

194. Πρέπει να επισημανθεί ότι, καίτοι η διαφορά μεταξύ της αρχικώς προταθείσας από την Επιτροπή διορθώσεως και αυτής που τελικά εφαρμόστηκε μπορεί δικαιολογημένα να εκπλήσσει, η αισθητή αυτή μείωση του ύψους της δεν μπορεί να καθιστά παράνομη τη χρηματοοικονομική διόρθωση που αποφασίστηκε οριστικά βάσει της αποφάσεως 96/701.

195. Πράγματι, μόνον το μέτρο που τελικά έλαβε η Επιτροπή, γιατί μόνον αυτό είναι βλαπτικό για το οικείο κράτος μέλος, μπορεί να ληφθεί υπόψη προς στήριξη προσφυγής ακυρώσεως με την οποία προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Οι προτάσεις χρηματοοικονομικών διορθώσεων, εκ φύσεως επιδεκτικές περαιτέρω διαμορφώσεως, δεν μπορούν επομένως να τυγχάνουν επικλήσεως προς στήριξη του επιχειρήματος ότι η διαφορά που υφίσταται μεταξύ των προτάσεων και της οριστικής αποφάσεως αποδεικνύει την ανακολουθία των θέσεων της Επιτροπής.

196. Ας προσθέσω ότι η εγκάταλειψη από την Επιτροπή του σχεδίου χρηματοοικονομικής διορθώσεως 50 % του συνολικού ποσού των ενισχύσεων που κατέβαλε το Βασίλειο της Ισπανίας, υπέρ διορθώσεων που υπολογίστηκαν βάσει των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν σε δεκατρείς επιχειρήσεις, ως προς εννέα από τις οποίες εφαρμόστηκε διόρθωση 10 % των ενισχύσεων αυτών, συνιστά μέτρο αναμφιβόλως ευνοϊκότερο για την Ισπανική Κυβέρνηση.

197. Ιδίως, η μείωση του ύψους της διορθώσεως είναι συνακόλουθη της ανταλλαγής πληροφοριών που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ του Βασιλείου της Ισπανίας και της Επιτροπής, πριν εκδοθεί οριστικά η απόφαση 96/701. Η Επιτροπή, παρέχοντας κατ' αυτόν τον τρόπο στο Βασίλειο της Ισπανίας τη δυνατότητα να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του επί της εκθέσεως ελέγχου της 31ης Μαΐου 1994 και επί της αρχικής προτάσεως χρηματοοικονομικών διορθώσεων, συμμορφώθηκε προς τις επιταγές της ακροάσεως και εξέτασε τον φάκελο προκειμένου να εφαρμόσει μόνον τις αυστηρώς αναγκαίες διορθώσεις.

198. Όσον αφορά τον δυσανάλογο χαρακτήρα των χρηματοοικονομικών διορθώσεων, πρέπει να υπενθυμιστεί η πάγια νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία το άρθρο 3 του κανονισμού 729/70 επιτρέπει στην Επιτροπή να επιβαρύνει το ΕΓΤΠΕ μόνο με τα ποσά που έχουν καταβληθεί σύμφωνα με τους κανόνες που έχουν θεσπιστεί στους διάφορους τομείς των γεωργικών προϊόντων, αφήνοντας τα κράτη μέλη να

φέρουν κάθε άλλη δαπάνη, και ιδίως τα ποσά που οι εθνικές αρχές κακώς έκριναν ότι μπορούσαν να καταβάλουν στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως αγοράς [88].

199. Επομένως, μολονότι στην Επιτροπή εναπόκειται να αποδείξει την ύπαρξη παραβιάσεως των κοινοτικών κανόνων, το κράτος μέλος οφείλει να αποδείξει, κατά περίπτωση, ότι η Επιτροπή έσφαλε ως προς τις χρηματοοικονομικές συνέπειες που πρέπει κατά συνέπεια να συναχθούν [89].

200. Εν προκειμένω, από το τμήμα ΙΙΙ, Α, σημείο 2, των προτάσεών μου στην παρούσα υπόθεση προκύπτει ότι η Επιτροπή απέδειξε την παραβίαση από το Βασίλειο της Ισπανίας διάφορων κοινοτικών κανόνων στον γεωργικό τομέα.

201. Ειδικότερα, τα περιστατικά που δικαιολόγησαν την εφαρμογή χρηματοοικονομικής διορθώσεως 100 % μπορούν να προκαλέσουν σημαντική ζημία στον κοινοτικό προϋπολογισμό. Οι επιθεωρήσεις του ΕΓΤΠΕ απεκάλυψαν πράγματι, μεταξύ άλλων, παρατυπίες, υπόνοια νοθεύσεως τιμολογίων, αιτήσεις ενισχύσεως για ποσότητες ελαιολάδου ανώτερες αυτών για τις οποίες αναγνωρίστηκε το δικαίωμα ενισχύσεως και λάδι του οποίου η σύνθεση δεν ανταποκρίνεται στους κατά νόμον ορισμούς λόγω μειγμάτων ή χημικών διαδικασιών που σκοπούν στην επίτευξη μη οφειλομένης ενισχύσεως.

202. Κατόπιν των ενεργειών αυτών, η πιθανότητα προκλήσεως βλάβης σε βάρος του κοινοτικού προϋπολογισμού είναι αποδεδειγμένη. Όπως προκύπτει από την εν προκειμένω πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, τίποτα περισσότερο δεν μπορεί να ζητηθεί από την Επιτροπή, καθόσον δεν μπορεί να προβεί σε συστηματικούς ελέγχους και η ανάλυση της υφισταμένης καταστάσεως σε δεδομένη αγορά εξαρτάται από τα πληροφοριακά στοιχεία που συλλέγουν τα κράτη μέλη [90].

203. Πρέπει να προστεθεί ότι το ύψος της χρηματοοικονομικής διορθώσεως δεν μου φαίνεται υπερβολικό ή δυσανάλογο.

204. Πρώτον, τα ποσοστά στα οποία κατέληξε η Επιτροπή, που κυμαίνονται μεταξύ 10 % και 100 %, περιελήφθησαν στον υπολογισμό της συνολικής χρηματοοικονομικής διορθώσεως μόνον κατ' αναλογία αποκλειστικά του ποσού των ενισχύσεων που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως στις επιχειρήσεις που ευθύνονται για παρατυπίες. Επομένως, δεν έχουν τον χαρακτήρα γενικώς κατ' αποκοπήν καθορισμού.

205. Δεύτερον, το υψηλότερο ποσοστό εφαρμόστηκε, όταν, για λόγους που οφείλο-

88 — Βλ., π.χ., την απόφαση της 25ης Φεβρουαρίου 1988, 238/86, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής (Συλλογή 1988, σ. 1191, σκέψη 25), και, πιο πρόσφατα, την απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 1998, C-238/96, Ιρλανδία κατά Επιτροπής (Συλλογή 1998, σ. I-5801, σκέψη 100).

89 — Προπαρατεθείσα απόφαση Ιρλανδία κατά Επιτροπής, σκέψη 101.

90 — Όπ.π., σκέψη 103.

νται στην τήρηση των προϋποθέσεων χορηγήσεως της εγκρίσεως ή της εν λόγω ενισχύσεως, αυτή δεν έπρεπε να έχει χορηγηθεί. Επομένως, δεν αποτελεί ανωμαλία ο καταλογισμός στο συνολικό ποσό που πρέπει να αποδοθεί στο Βασίλειο της Ισπανίας του συνόλου των ποσών που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως.

206. Τρίτον, το ποσοστό του 100 % αντιστοιχεί, όπως είδαμε, σε τέσσερις επιχειρήσεις που ευθύνονται για σοβαρές παρατυπίες.

207. Τέλος, η εφαρμογή κατώτερου ποσοστού για τις λιγότερο σημαντικές παρατυπίες που διαπιστώθηκαν στις εννέα άλλες επιχειρήσεις συσκευασίας επιβεβαιώνει ότι κατά τον υπολογισμό της χρηματοοικονομικής διορθώσεως ελήφθη υπόψη ο βαθμός της σοβαρότητας των περιστατικών.

208. Όσον αφορά το επιχείρημα που προβάλλει η Ισπανική Κυβέρνηση ότι η Επιτροπή δεν συμμορφώθηκε προς τα κριτήρια που καθορίζονται στην ανακοίνωσή της της 3ης Ιουνίου 1993, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι η Επιτροπή δεν απέκλεισε, στο έγγραφο αυτό, «την απόρριψη του συνόλου της δαπάνης και ότι, κατά συνέπεια, μεγαλύτερο ποσοστό [μέχρι 10 %] διορθώσεως μπορεί να κριθεί κατάλληλο υπό εξαιρετικές περιστάσεις» [91]. Επομένως, δεν κατέστησε το ποσοστό των 10 % απαράβατο όριο.

91 — Παράρτημα ΙΙΙ του υπομνήματος αντικρούσεως, έγγραφο VI/216/93, προσαρτώμενο 2, σ. 3, τελευταία παράγραφος.

209. Ιδίως, τα ποσοστά διορθώσεως των 2 %, 5 % και 10 % που καθόρισε η Επιτροπή στην ανακοίνωσή της μπορούν να εφαρμόζονται στο σύνολο των δαπανών ενός κράτους μέλους, για το οποίο τίθεται ζήτημα ανεπάρκειας των συστημάτων ελέγχου, όπως καταδεικνύεται από το κείμενο της ανακοινώσεως.

210. Όμως, εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η μέθοδος επιθεωρήσεως που εφάρμοσε η Επιτροπή και με την οποία συμφώνησαν οι ισπανικές αρχές είναι η μέθοδος της δειγματοληψίας βάσει φακέλων η οποία συνίσταται στη διενέργεια ελέγχου συγκεκριμένου αριθμού επιχειρήσεων προκειμένου να επισημανθούν επί μέρους παρατυπίες. Επομένως, οι χρηματοοικονομικές διορθώσεις εκτιμώνται ανά επιχείρηση, πράγμα που μπορεί να καταλήξει στη διαπίστωση ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις καταβολής της ενισχύσεως και στο ότι δικαιολογείται η εφαρμογή μέγιστων ποσοστών.

211. Τα διάφορα αυτά στοιχεία με ωθούν επομένως στο να θεωρήσω ότι η εφαρμοσθείσα από την Επιτροπή χρηματοοικονομική διόρθωση δεν αντιβαίνει προς την αρχής της αναλογικότητας. Όπως είδαμε, η Επιτροπή, με την απόφασή της 96/701, δεν παρέβη τους κανόνες που αφορούν, αφενός, την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών και, αφετέρου, τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής. Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφυγή ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Πρόταση

212. Ενόψει των σκέψεων αυτών, προτείνω στο Δικαστήριο:

1) Να απορρίψει την προσφυγή.

2) Να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.